

תשורה

קובץ מכתבים לאנ"ש מפאריז

- ה"א -

משמחת הנשואין
של

הת' חיים אברהם וחי' מושקא שיחיו לובעצקי

יום שני, די סיון התשע"ג

פתח דבר

לזכרון טוב ליום כללות בננו החתן הרה"ח ר' חיים אברהם שיחי' עם בי"ג הכלה המהוללה מרת חיה מושקא תחי', הנננו בזה לכבד כל הנוטלים חלק בשמחת לבבנו מקרוב ומרחוק, בתשורה המסוגר בזה קובץ מכתבים לאני"ש מפאריז חלק ראשון והם כמה מכתבים שליקטנו לקט בתר לקט אצל אני"ש.

וזאת למודעי: מכתבים אלו באו במסגרת ראיונות שבסדרה "האדרת והאמונה" שהתפרסמה בעיתון 'כפר חב"ד' לאחרונה, אלא שמחמת חוסר מקום לא שולבו בתוך הכתבה ולכן באו בקובץ בפ"ע, אלא שמחמת קוצר הזמן לא עלה בידינו לכתוב רקע לכל מכתב והמעוניין להבין מכתבים אלו עליו לקרוא הראיונות הנ"ל.

בתור הוספה ובעומדנו בשלושים יום שלפני ג' תמוז באו בזה קטעים מדברי כ"ק אדמו"ר בקשר להנהגה בימים אלו מתוך הספר "אור וחום ההתקשרות".

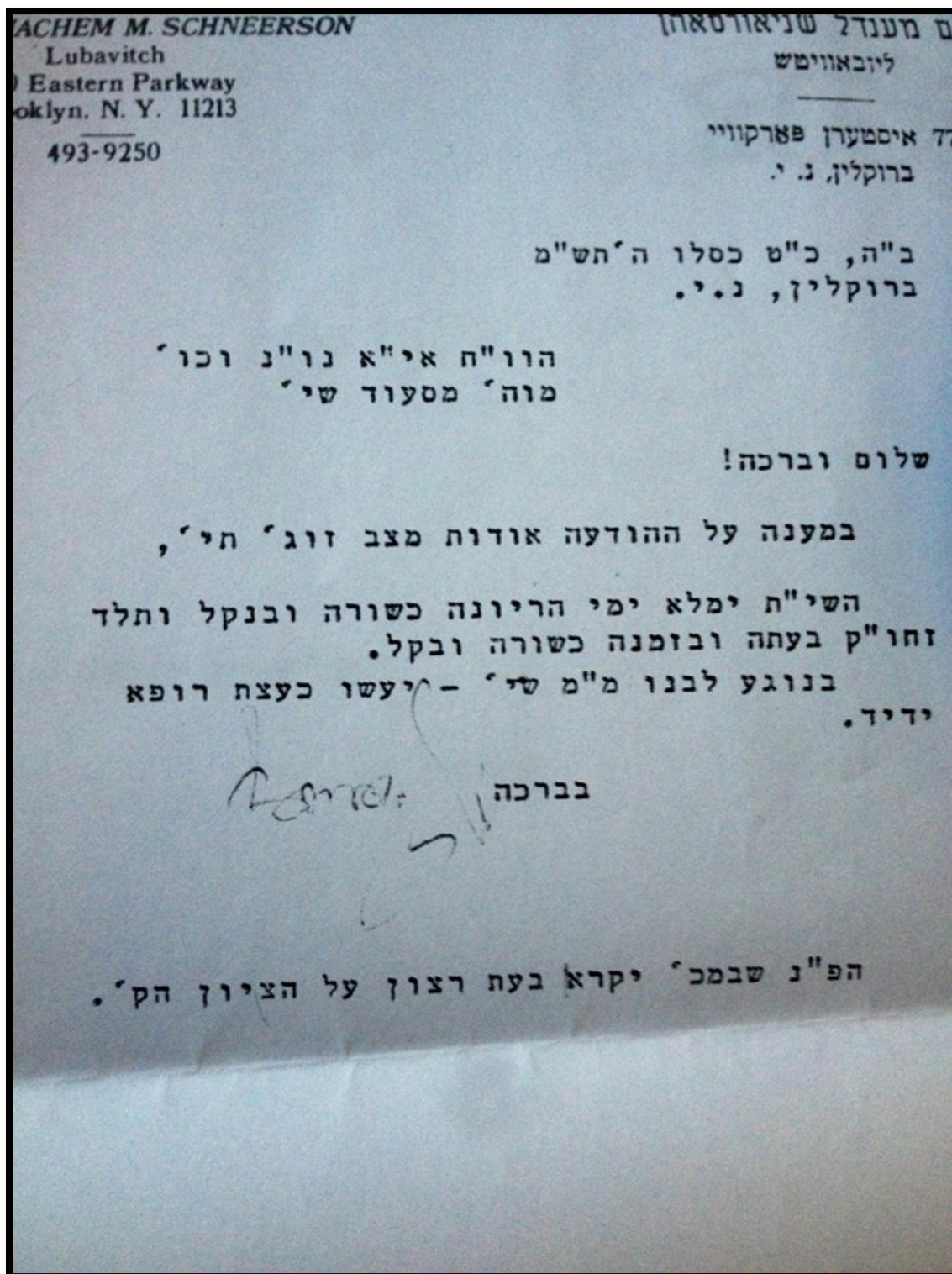
ויה"ר אשר יתקיימו ברכות כ"ק אדמו"ר לחתן וכלה שיבנו בית נאמן בישראל, מיוסד על התורה והחסידות, לנח"ר כ"ק אדמו"ר.

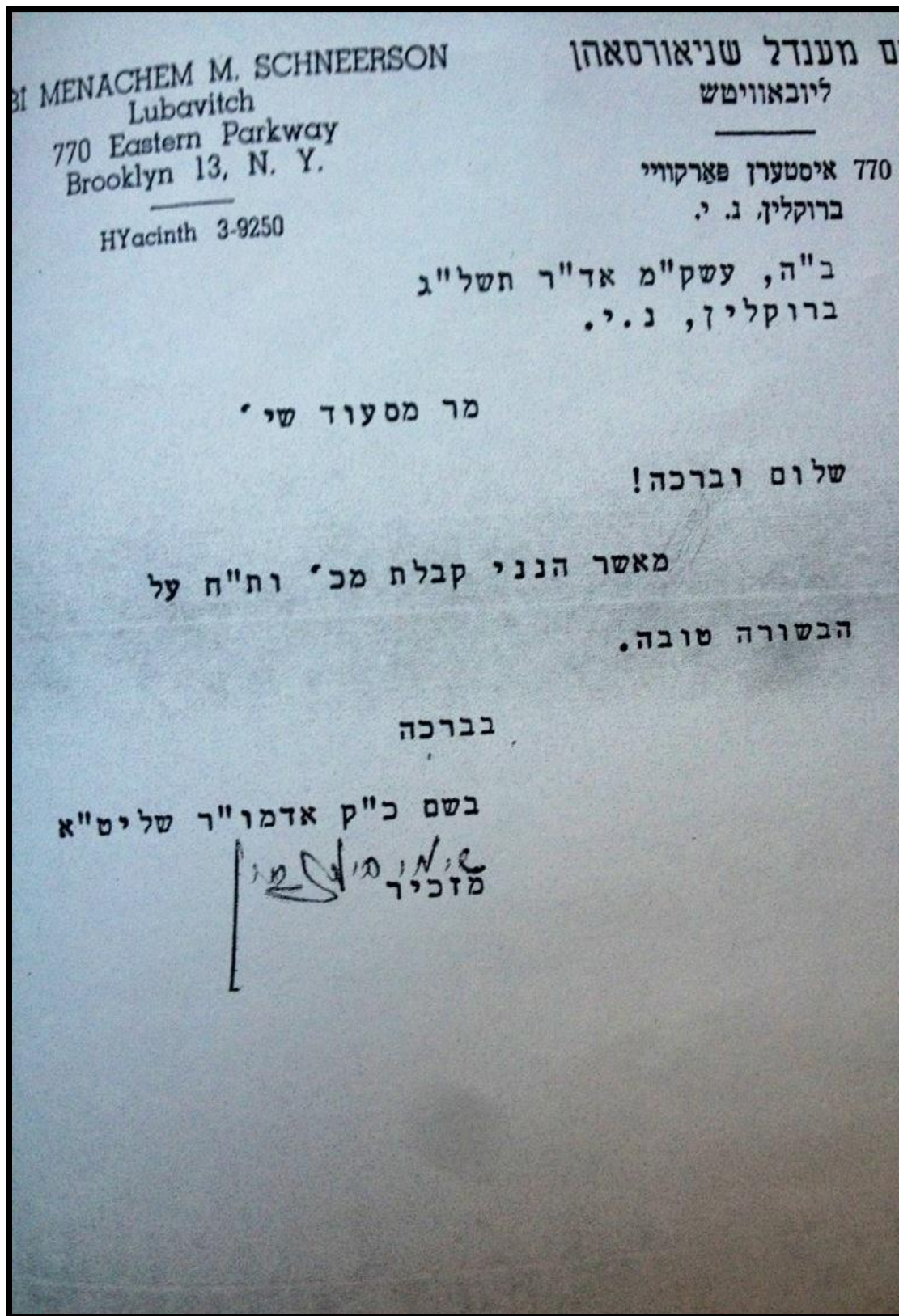
הא-ל הטוב הוא ית' יברך את כבודו ואת אנשי ביתו יחיו בתוך אחב"י בברכות מאליפות מנפש ועד בשר.

מנחם מענדל זוסיל לובעצקי

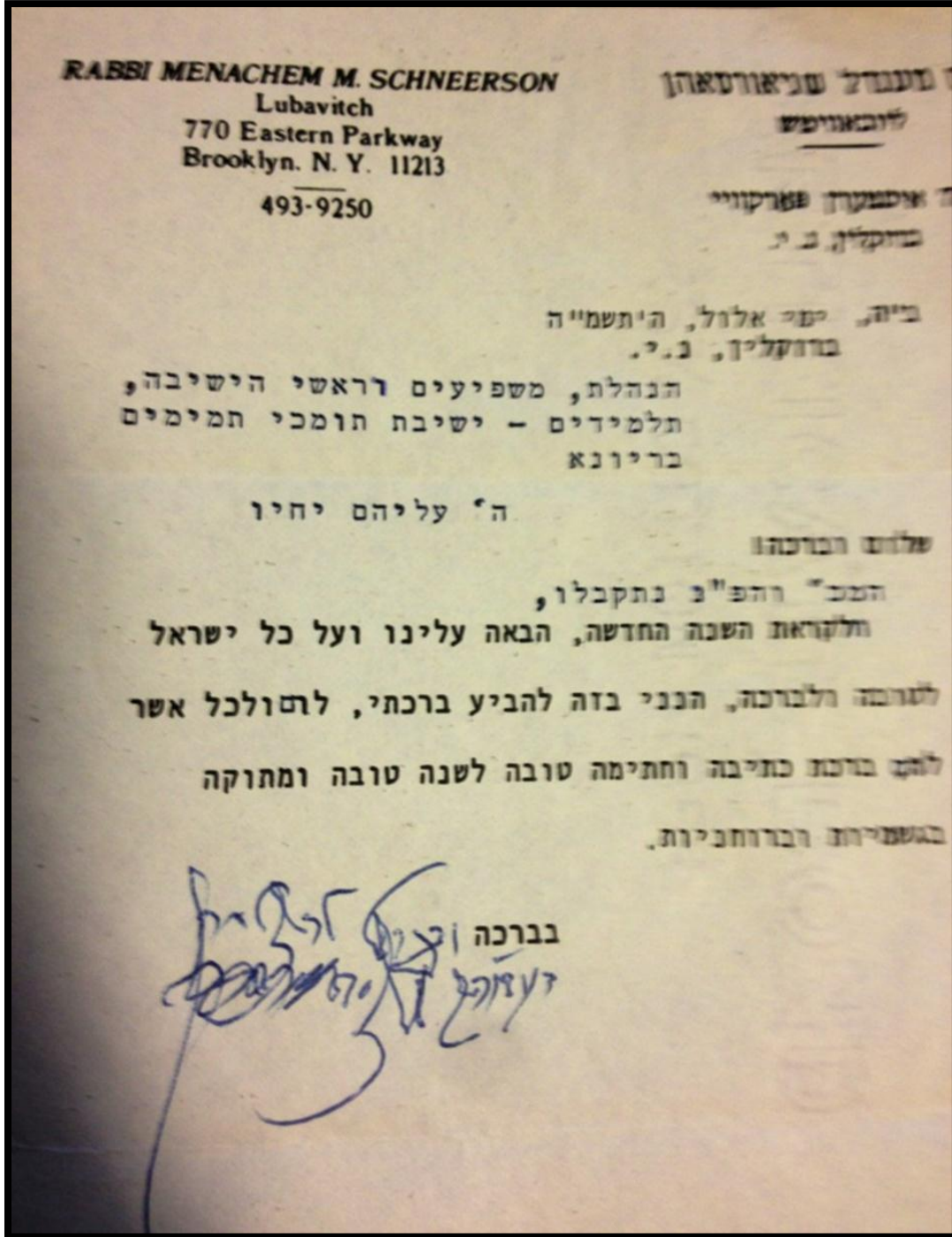
יהודה דניאל גבאי

כמה מכתבים לר' מסעוד שיחי' בן שושן

ב' מכתבים להנהלת ישיבת תות"ל בריונא

תשורה מחתונת הר' הת' חיים אברהם שי' וחי' מושקא שתחי' לובעצקי

BI MENACHEM M. SCHNEERSON
Lubavitch
770 Eastern Parkway
Brooklyn, N. Y. 11213
Hyacinth 3-9250

מענדל שניאורסאהן
ליובאוויטש
איסטערן פארקווי
ברוקלין, נ. י.

ב"ה, יום שני דראש חודש אדר ראשון,
ה'תשמ"ו. ברוקלין, נ. י.

לכל המשחתתפים בסעודה מלוה מלכה
לטובה ישיבת תומכי תמימים ליובאוויטש
דצרפת

ה' עליהם יחיו

שלום וברכהו

בעונג קבלתי הידיעה מבשרה טוב אשרתקיים בעז"ה סעודה מלוה לטובה ישיבת
תומכי תמימים ליובאוויטש דצרפת - במוצש"ק פ' תרות, הבע"ל,
ויהי רצון שחא בשטומוי"צ, בכל הפרטים, הן בגשם והן ברוח.

ידוע פתגם רבנו הזקן (בעל התניא והשו"ע), אשר יהודי צריך לחיות ברוח הזמן -
כלומר הזמן האמתי שעל פי תורתנו תורת אמת, וביתר דיוק - ברזח פרשת השבוע וההוראות
שבה, הוראות נצחיות לכל דור ולכל מקום,

ובעמדנו בשבוע בו קוראים (ולומדים) פרשת ויקחו לי תרומה, והכנס מתקיים במוצאי
שבת קודש דפרשה זו - (מסופר בה) ע"ד המפעל והמבצע ציבורי הראשון, בו השתתפו האנשים,
הנשים והטף - עשיית המשכן וכליו,

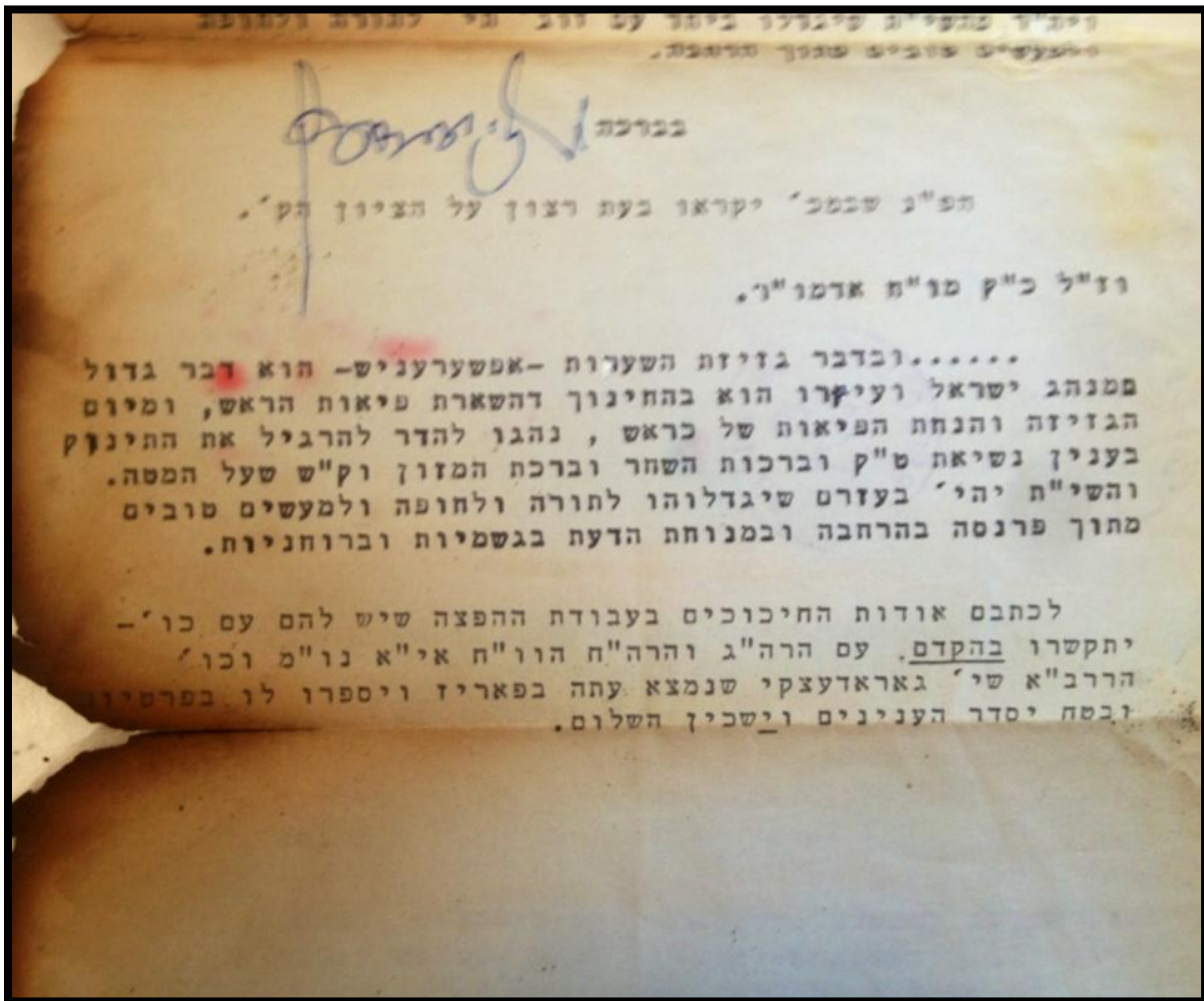
ההוראה מזה לכל הזמנים ולכל המקומות, כנ"ל, מתאים למאמר חז"ל אשר בתי כנסיות
ובהי מדרשות (ישיבות) הם "מקדש מעט" - גודל הזכות לכל אחד ואחת להשתתף בבניית והחזק
מוסדות חינוך - בהם מתחנכים ילדי ישראל על פי טהרת הקודש,

וכמובן גם מפירוש ענין תרומה כפשוטו - הפרשה ונדבה לענין של תורה ומצוה וצדקה,
וגם מלשון הרמה - שעל ידי השתתפות ונתינת כנ"ל, מתרומם עלי"ז הנותנים וכל השייך
להם. *פ"א*

והשם יתברך יברך את כל אחד ואחת מהמשחתתפים והתומכים - בתוככי כל אחבניי *ש"א* -
בכל המצטרך להם בבני חיי ומזוני רויחא.

בכבוד וברכה *פ"א*

מכתבים לר' דניאל שיחי' עמרם

RABBI MENACHEM M. SCHNEERSON
Lubavitch
770 Eastern Parkway
Brooklyn, N. Y. 11213
493-9250

מענדל שניאורסאהן
לובאוויטש

איסטערן פארקוויי
ברוקלין, נ. י.

נ"ה, ט"ו תמוז תשל"ח
ברוקלין, נ. י.

הרה"ח אי"א נו"נ כו'
מו"ה דניאל עמרם שי'
וזוג' חי'

ום וברכה!

מאשר הנני קבלת מכ' ובו בקשת ברכה
נ מיום ז' תמוז *תש"ח*

ובעת רצון יקרא על ציון כ"ק מו"ח
מו"ר זצוקללה"ה נבג"מ זי"ע.

בנוגע לליאן - כמענתי מאז יתייעצו *גזל נח*
רה"ג הרה"ח כו' גארעדעצקי שי'.

בברכה
[Handwritten Signature]

Brooklyn 13, N. Y.
HYacinth 3-9250

פארקוויי
נ. נ. י.

ה"ת ימי חנוכה ה'תשכ"ט
ברוקלין, נ. י.

האברך דניאל אליהו שי'

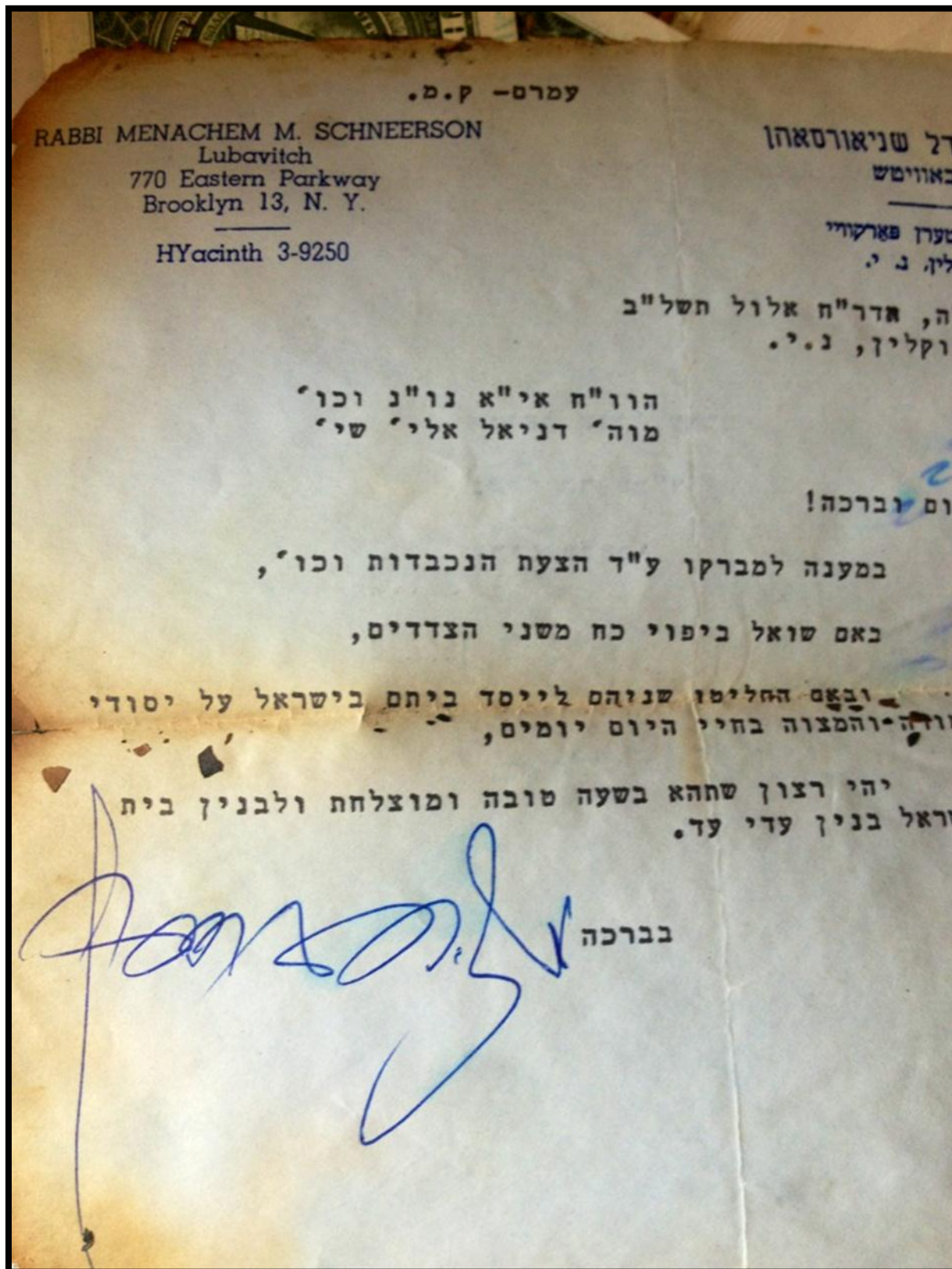
שלום וברכה!

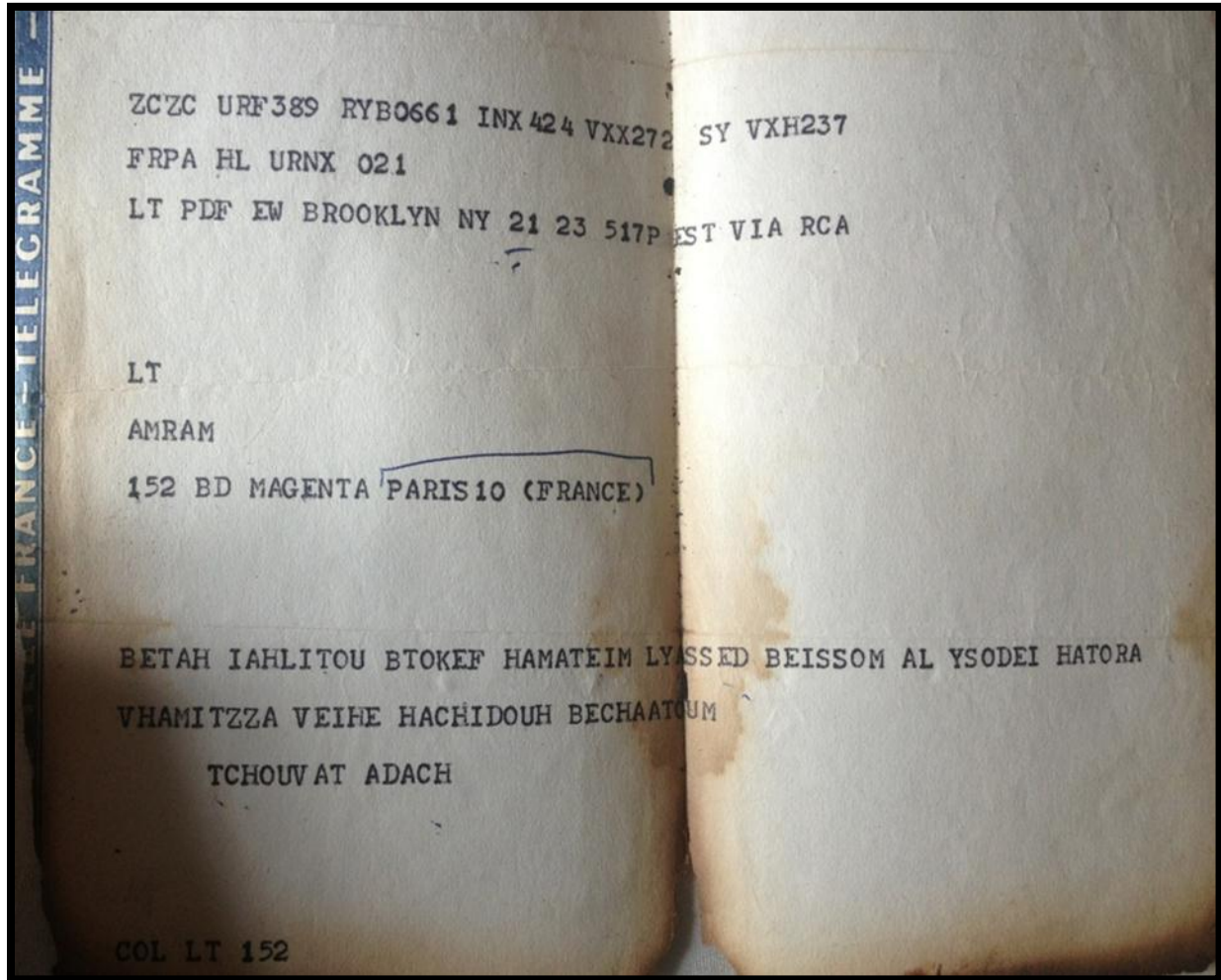
מאשר הנני קבלה מכתבו ~~שי' וחי'~~ מאד.
ויהי רצון שיבשר טוב בחוכנו,
והרי הימים, ימים זכאין, ימי חנוכה,
זמן נסים וישועות בגשמיות וברוחניות,
ימים טובים בהלל והודאה.

בברכה

בשם כ"ק אדמו"ר שליט"א
מזכיר *י. ג. סי. י. מ.*

השאלוח שכוחבן - יפנה לרב יר"ש ויורחוו.

ג.ר.פ.

יום פ' א' אייר תש"א.

אברהם יצחק פת' דניאל זמרא שי'.

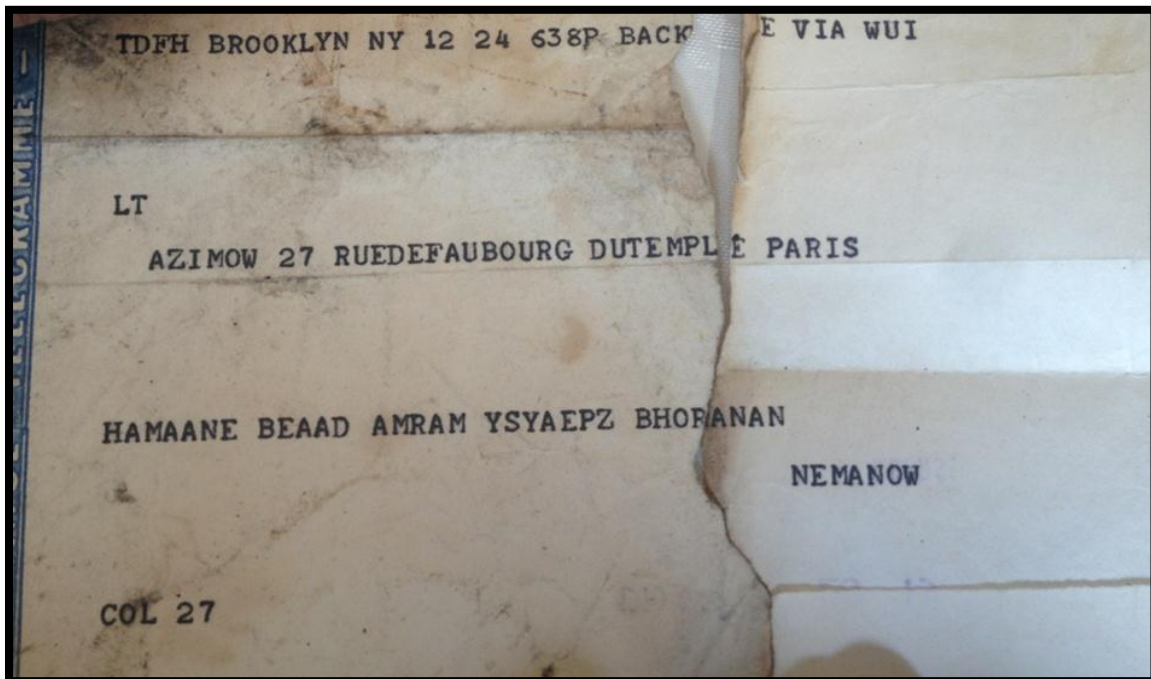
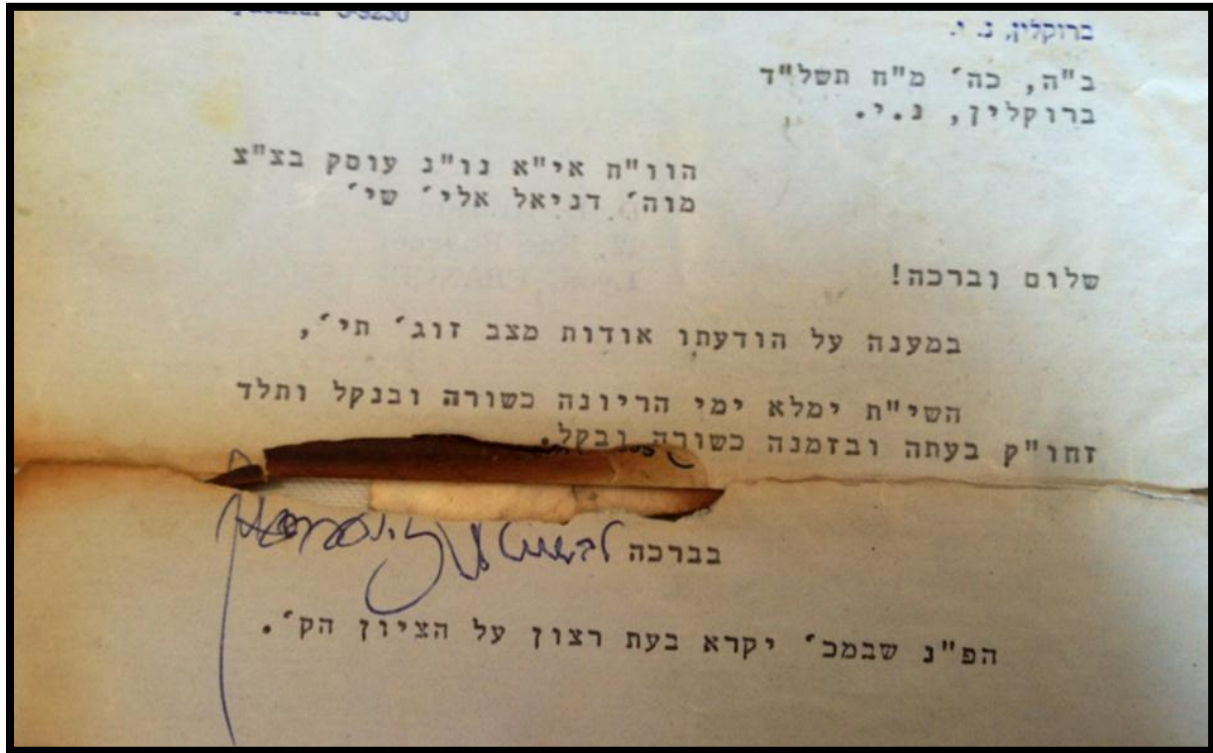
היום קראתי אכתבו. בפנימיתו דדקר אבך אצט. וצד
 פדיר פו' פמוצה. ופני אצחק או פנה תשובת אצט (דפני)
 או שאמתק: אחי אקדו נאן החתונה: ש פקי שית דדברו שני הצדדים
 אם אפני אלו אבוא אחי החתונה: ^{קיני' פם}
 נחלת פד חמ"ז אס פקי חמ"ז אס } כולל אנ או au ^{או שנתים}
 ודיסוף פוסל אצט: ← ונכון הוא ②

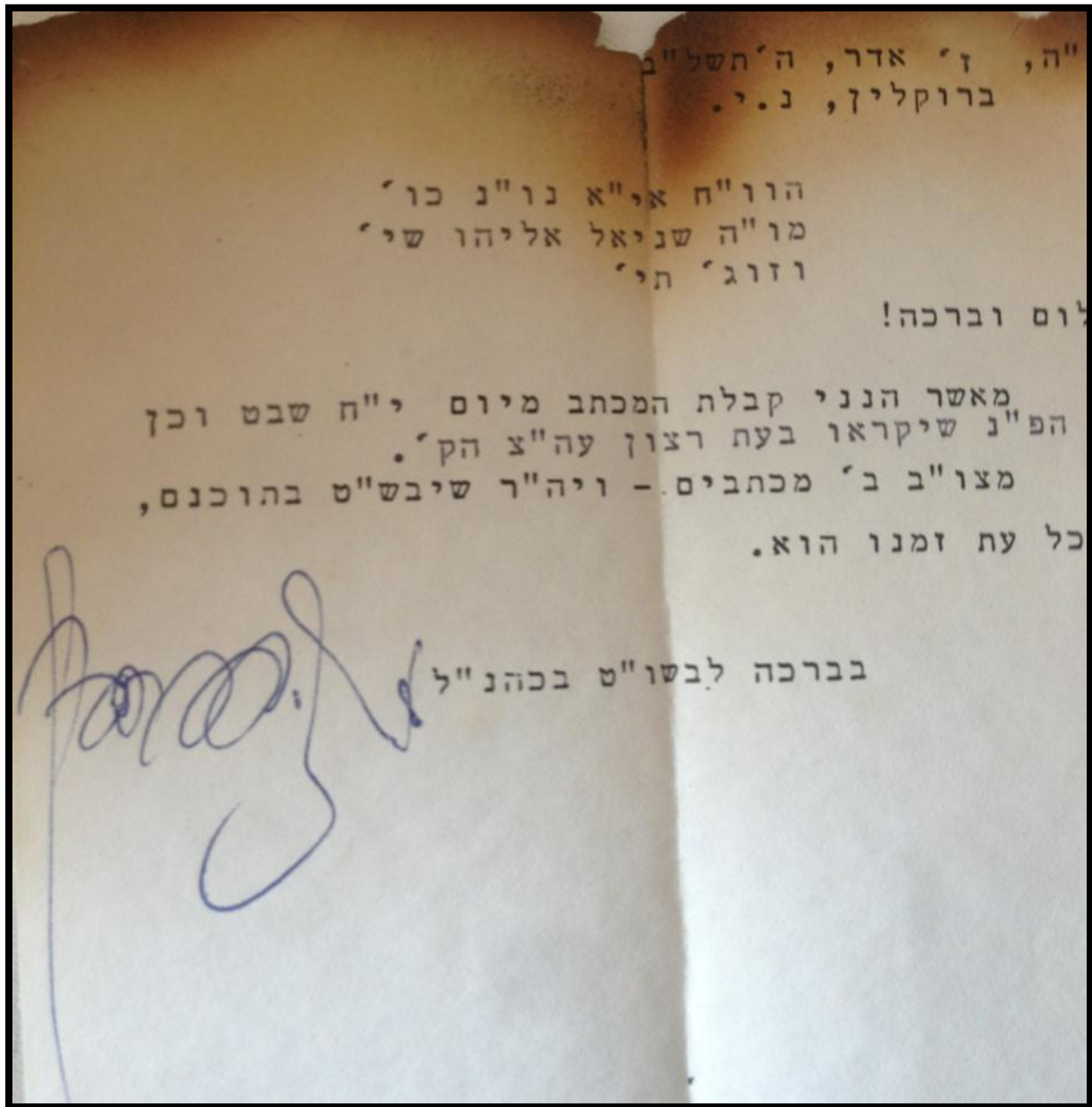
אצכיר אצט ③

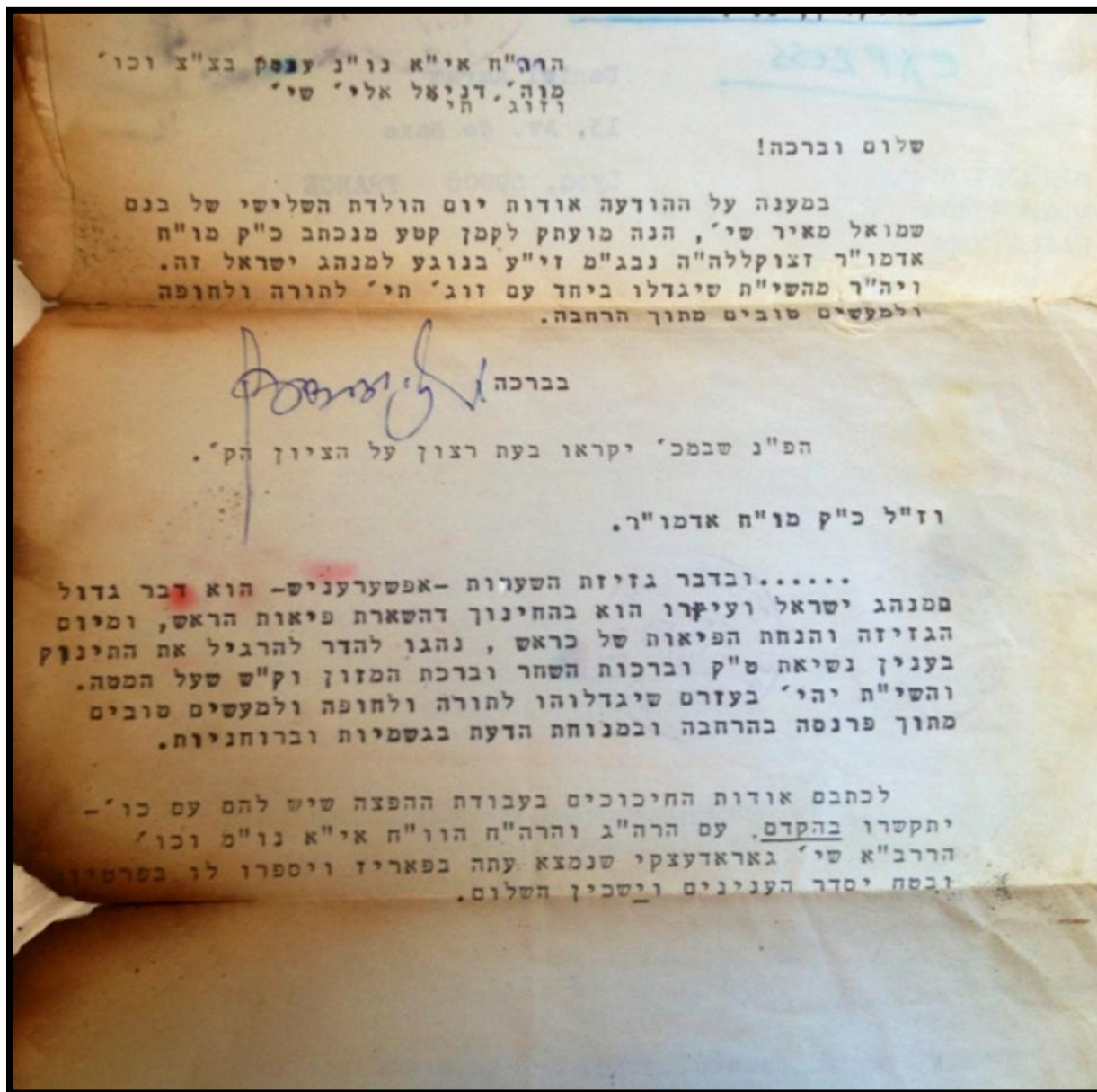
אסיים דפנת פל טוב סוף דגור
 יצחק יצחק

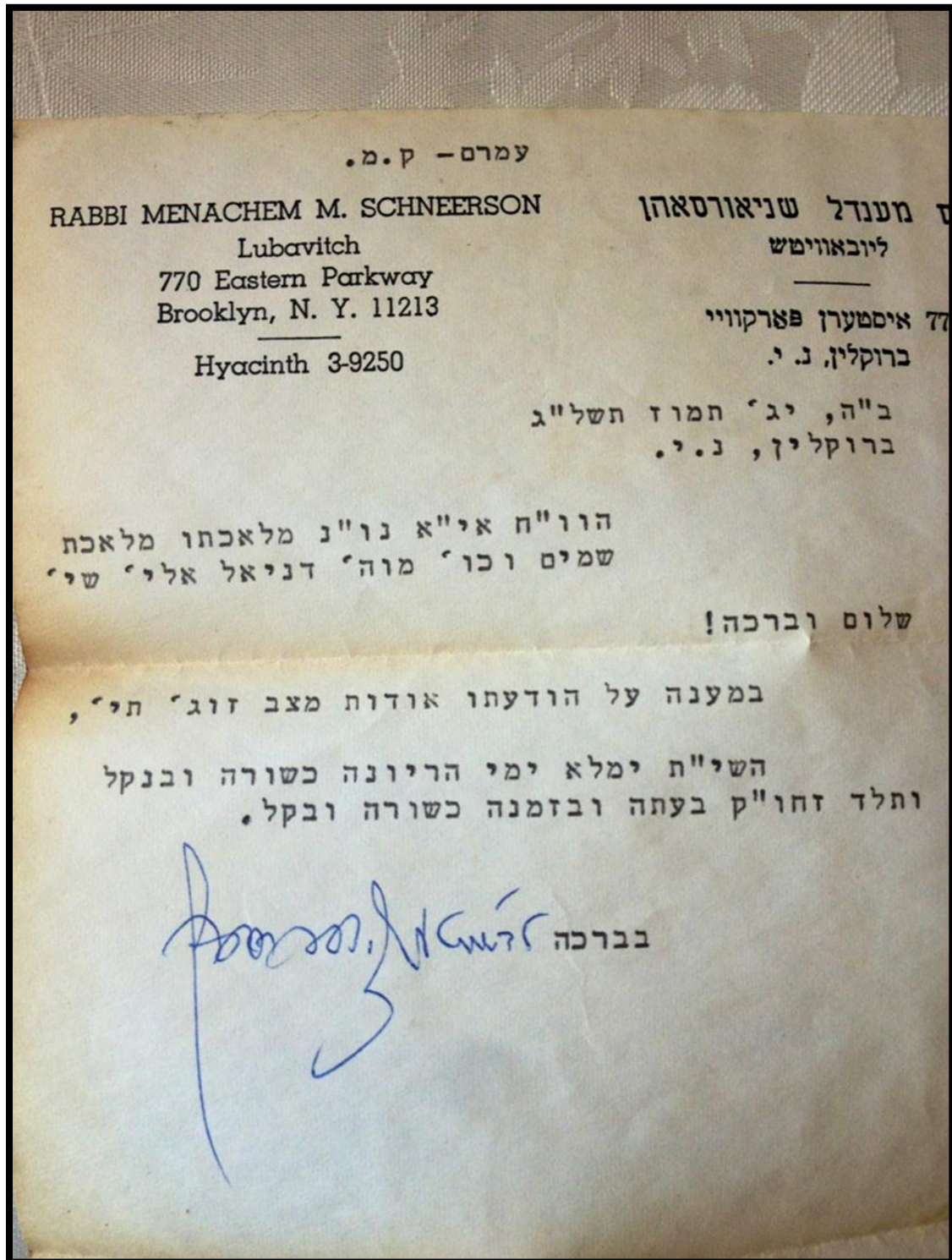
מכתב מענה מהרבי לשאלות ר' דניאל עמרם שכתב המשפיע ר' יצחק שיחי' נמנוב אז בחור ב-770

תשורה מחתונת הר' הת' חיים אברהם שי' וחי' מושקא שתחי' לובעצקי

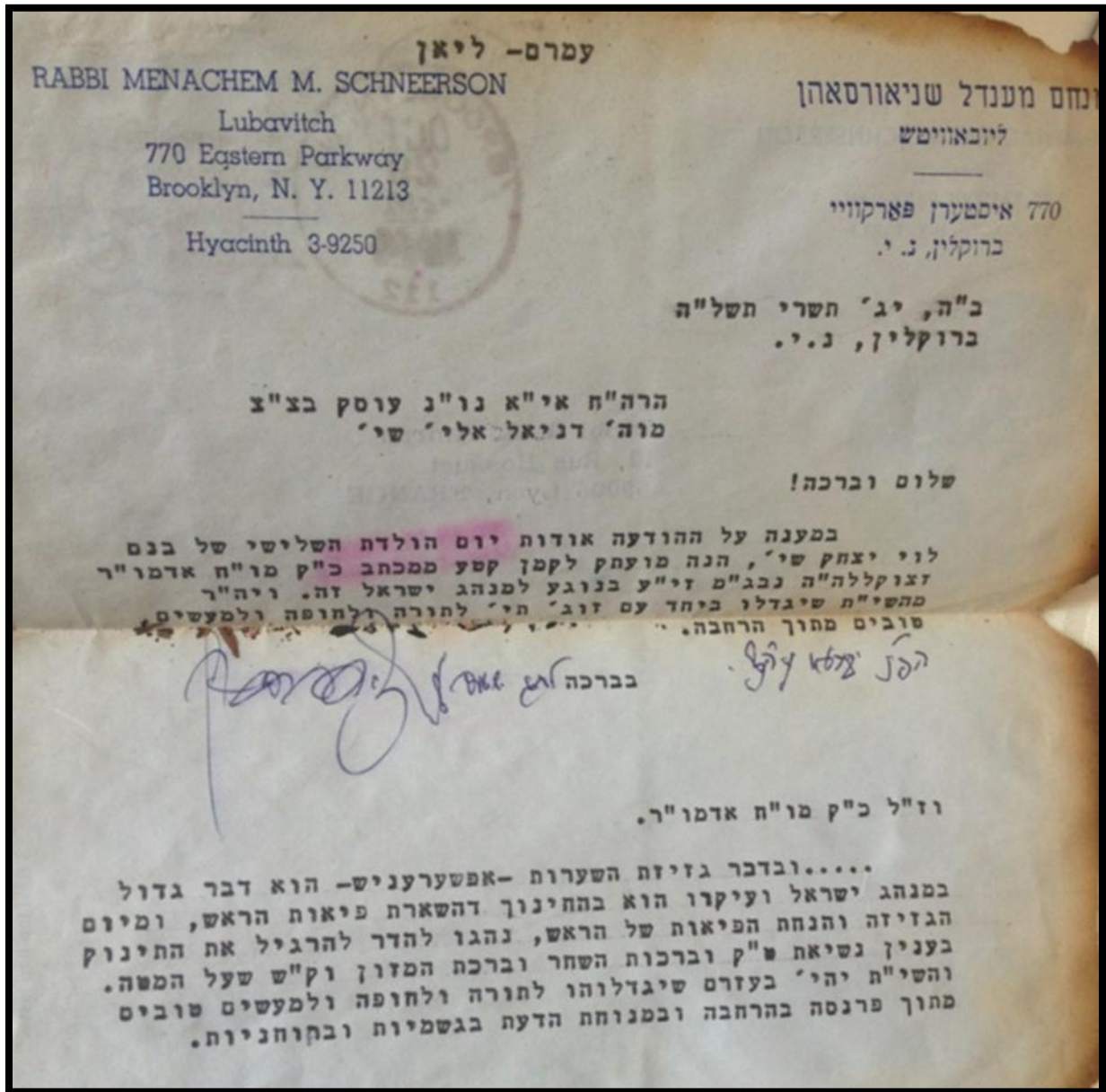

תשורה מחתונת הר' הת' חיים אברהם שי' וחי' מושקא שתחי' לובעצקי

תשורה מחתונת הר' הת' חיים אברהם שי' וחי' מושקא שתחי' לובעצקי

וקלין, נ. י.
ב"ה, טו' כסלו תש"ל
ברוקלין

האברך דניאל אלי' עמדם שי'
שלום וברכה!

פ"נ, במענה למכתבו מיום ז' כסלו בקשת ברכה
וכיון שהובטחנו בגעת ומצאת, הנה ילמוד
בהתמרה ושקידה נגלה זחסידות ועד לאופן שהתורה
קוראה לזה יגיעה והלימוד יביא לידי מעשה קיום
המצות בהידור. ואז תקוים ההבטחה ומצאת.

בברכה

בשם כ"ק אדמו"ר שליט"א
מזכיר

SCHNEERSON
Lubavitch
770 Eastern Parkway
Brooklyn, N. Y. 11213
Hyacinth 3-9250

נחום מענדל שניאורסאהן
ליובאוויטש
770 איסטערן פארקוויי
ברוקלין, נ. י.

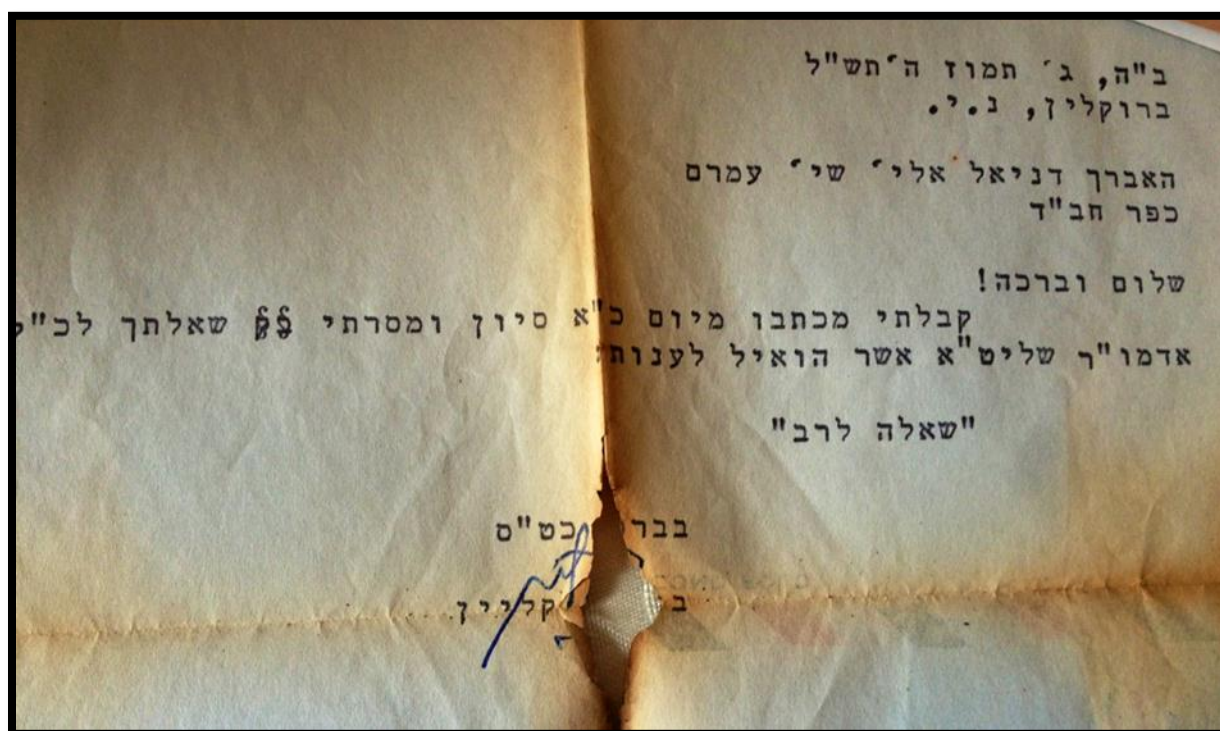
ב"ה, טו' כסלו תש"ל
ברוקלין

האברך דניאל אלי' עמדם שי'
שלום וברכה!

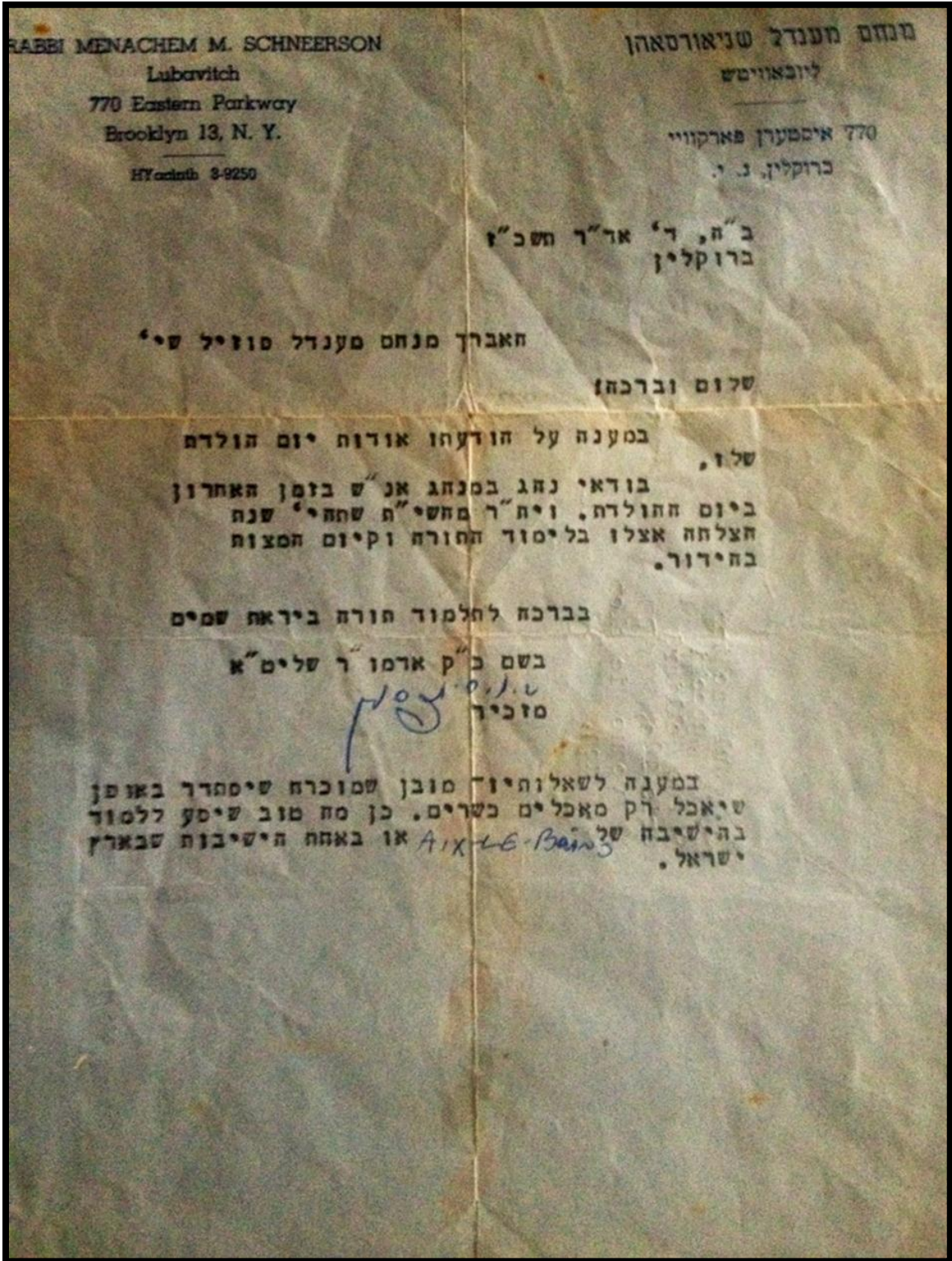
פ"נ, במענה למכתבו מיום ז' כסלו בקשת ברכה
וכיון שהובטחנו בגעת ומצאת, הנה ילמוד
בהתמרה ושקידה נגלה זחסידות ועד לאופן שהתורה
קוראה לזה יגיעה והלימוד יביא לידי מעשה קיום
המצות בהידור. ואז תקוים ההבטחה ומצאת.

בברכה

בשם כ"ק אדמו"ר שליט"א
מזכיר

כמה מכתבים לר' מ"מ זוסיל שיחי' לובעצקי

Hyacinth 3-9250

מקור פרוקודי
וקלין, נ. י.

ב"ה, כז' חמוז חשכ"ם
ברוקלין

מר מנחם מקנדל שי'

שלום וברכה!

מאשר חנני קבלם מכתבו ובו בקשה ברכה
פ"נ סיום כב' חמוז,

ובעת רצון יקרא על ציון כ"ק סו"ח
ארסו"ר זצוקללה ה נבג"ם זי"ע.

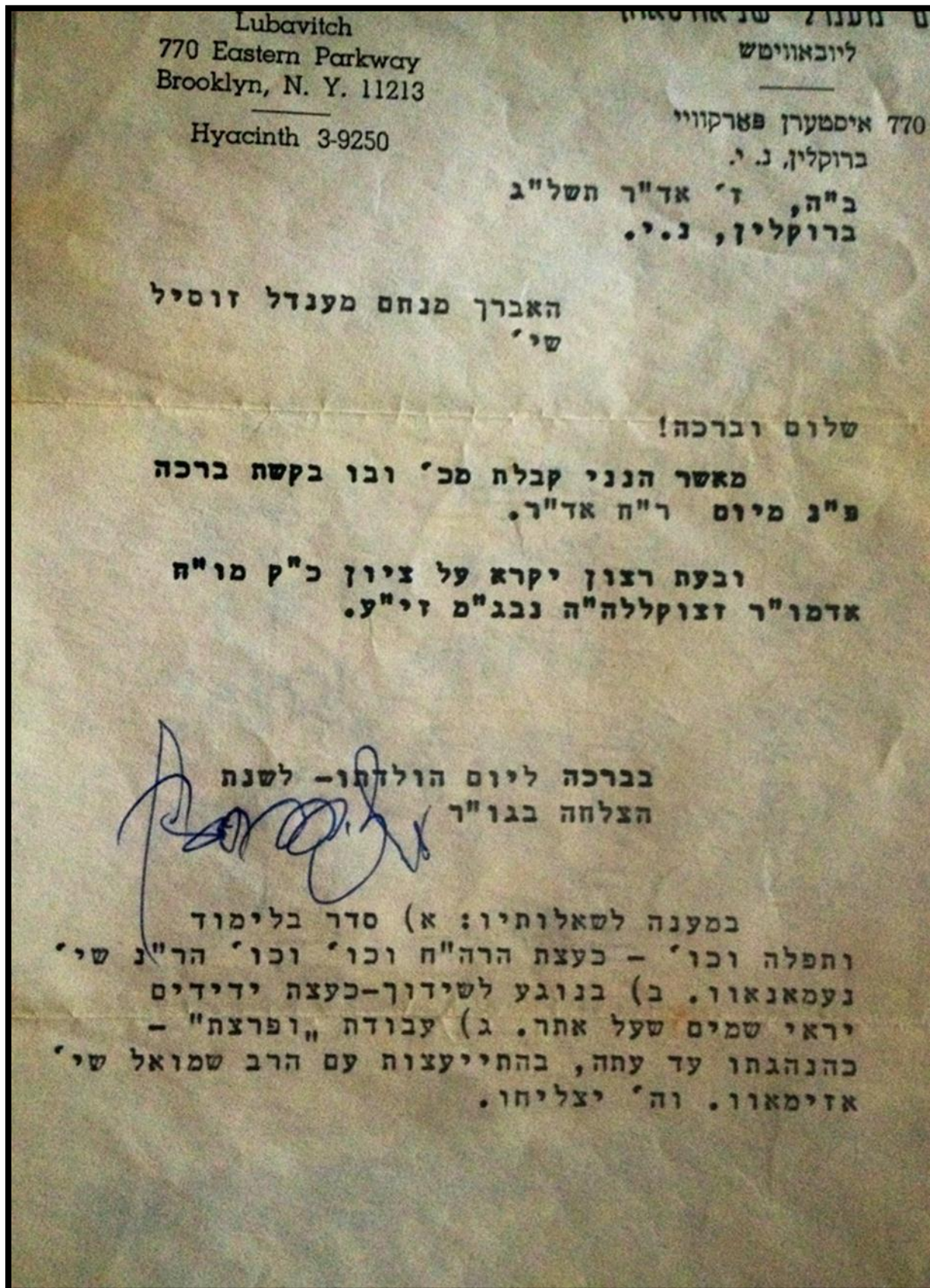
ובטח לסוחר להדגיש על פכר החחוקות
בהנהגה בחיי היום יומים שחא סתאימה להוראות
חורחנו תורת חיים וקיום מצותי עליהם נאמר
והי בהם, שנוסף על העיקר שכן הוא ציחי הקב"ה,
ארי זה גם הדרך לקבלת הברכה בהמצטרך לתארם.

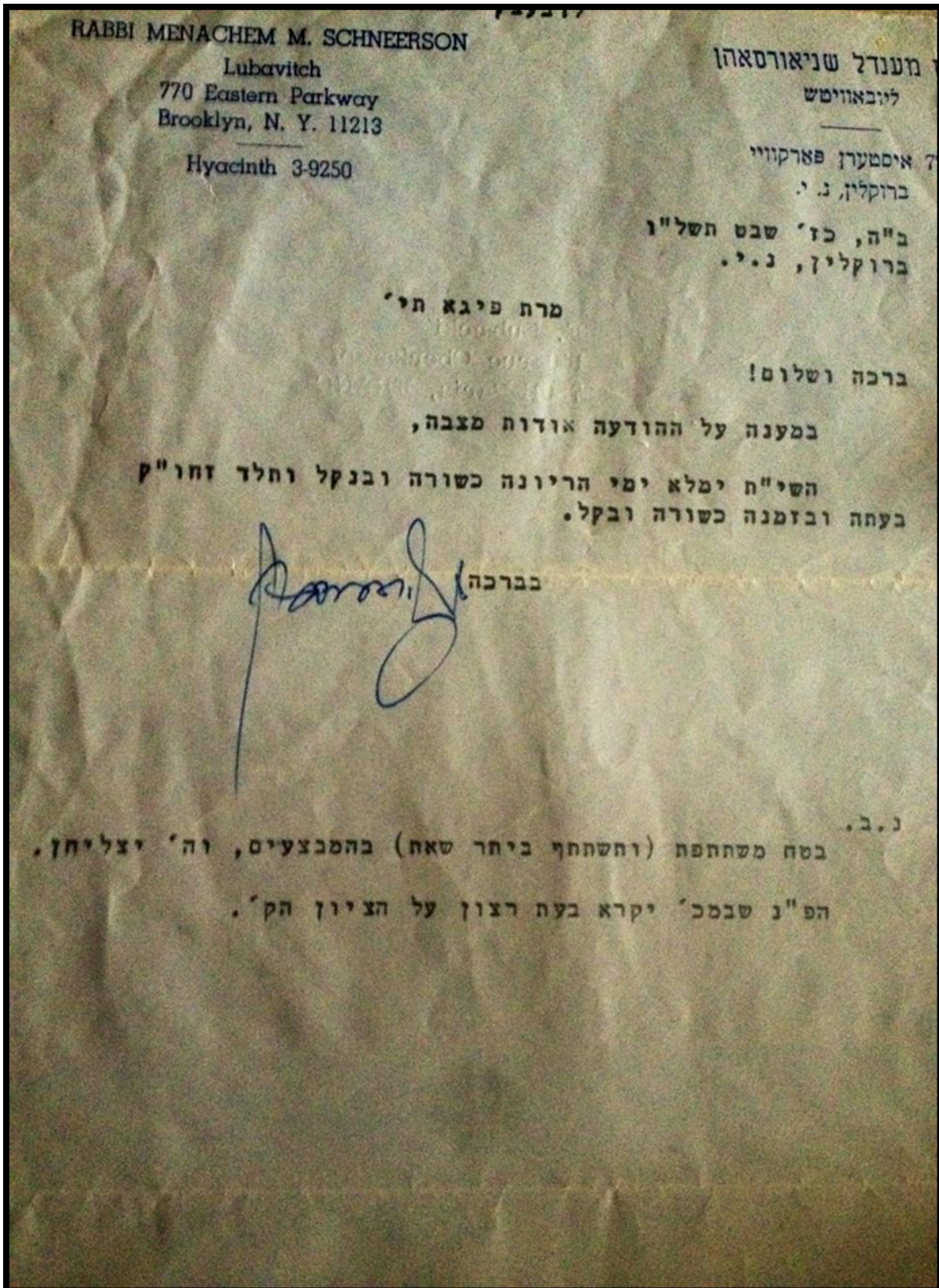
בטח שומר הוא תשלח השיעורים השונים
לכל נפש בחומש תהלים ותניא תירועים.

בברכה וחודת על הבשו"ם

בשם כ"ק ארסו"ר שליט"א

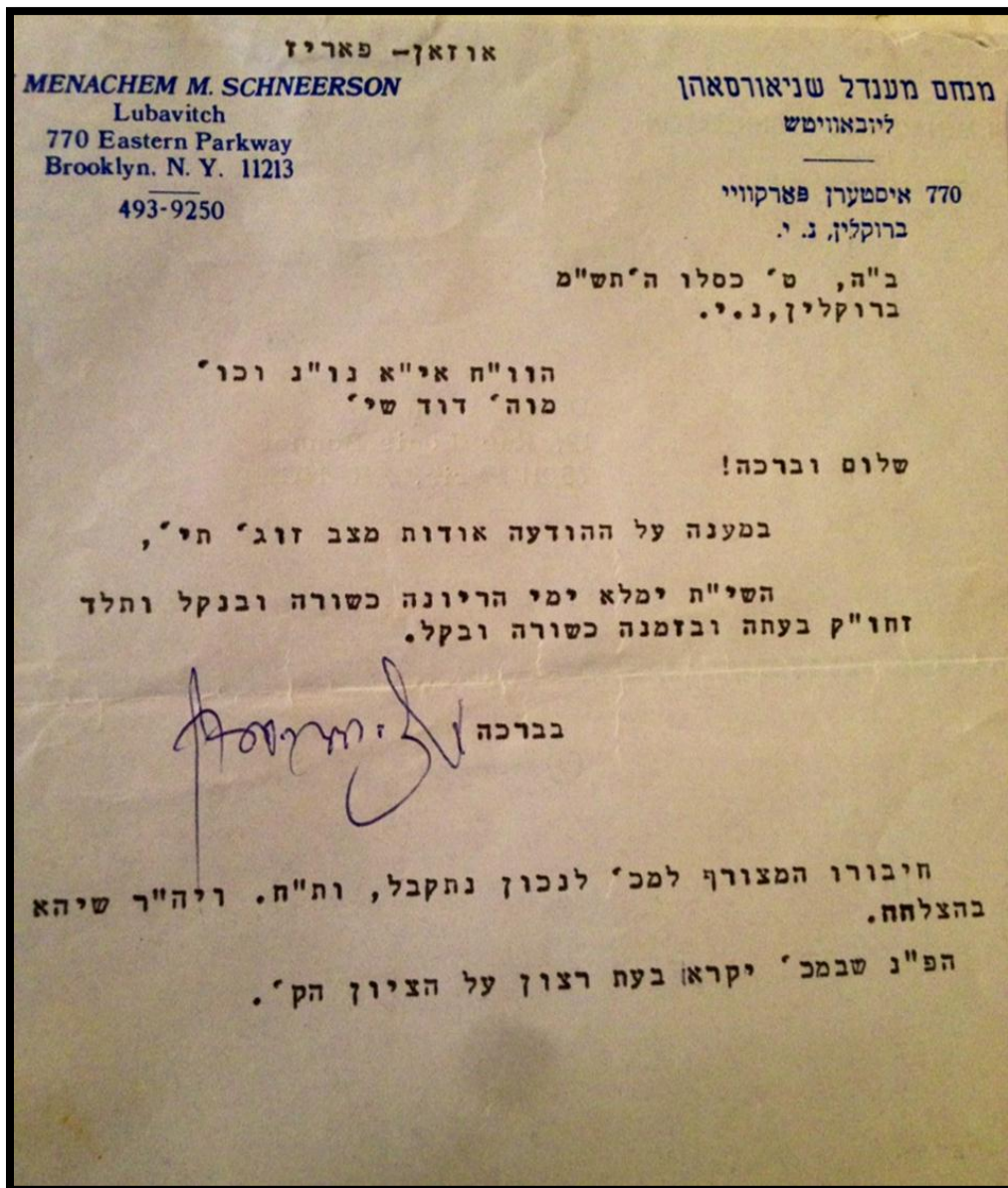
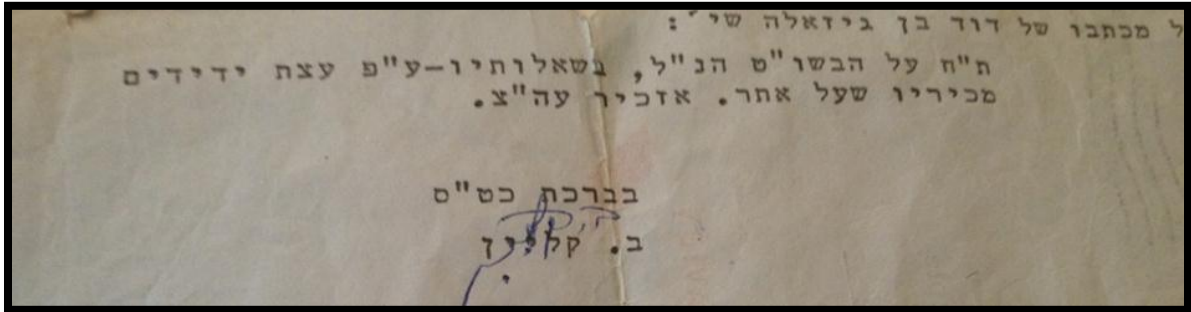
מזכ"ר
1916-17
[Signature]

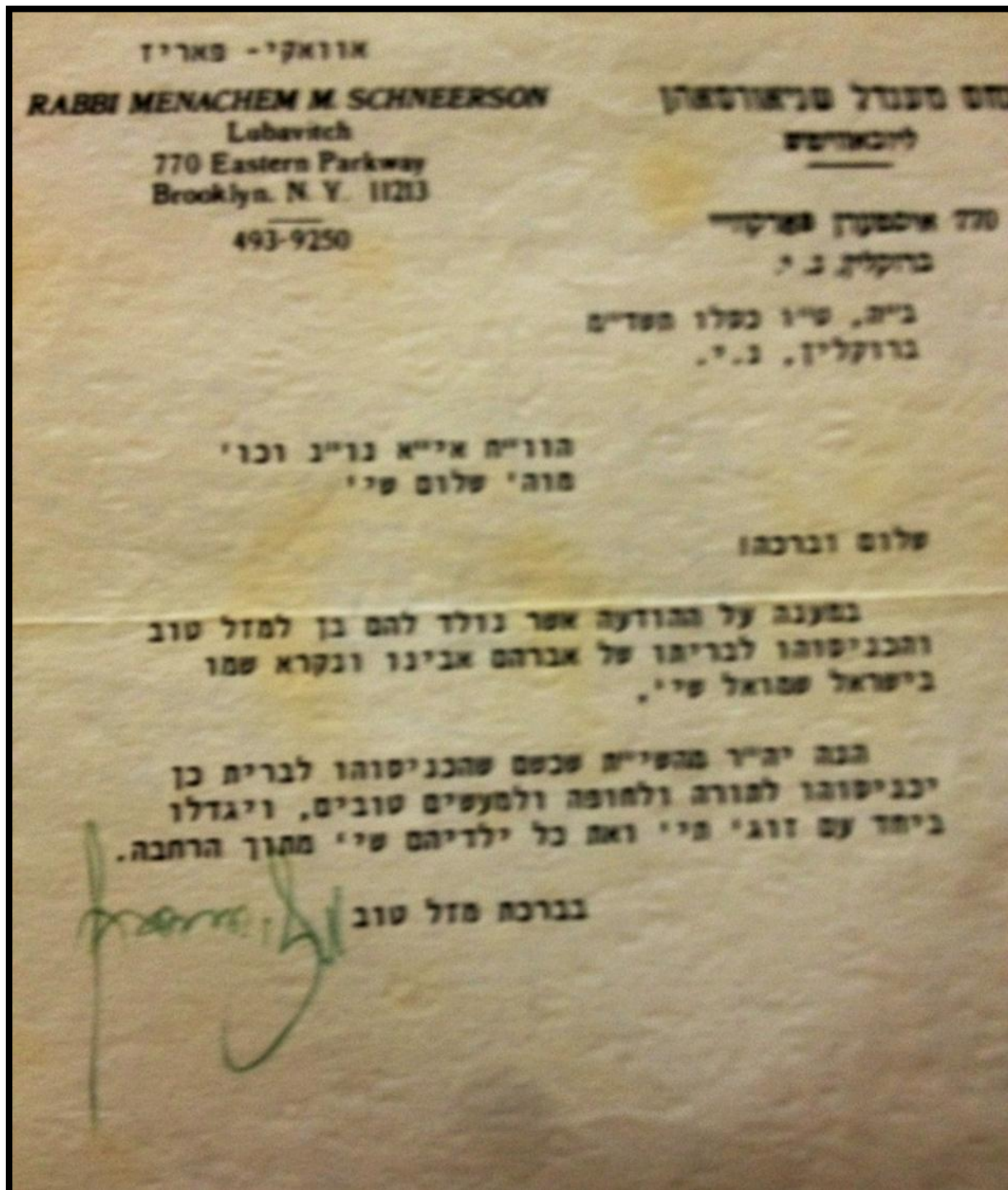
תשורה מחתונת הר' הת' חיים אברהם שי' וחי' מושקא שתחי' לובעצקי

כמה מכתבים לר' דוד שיחי' אוזאן

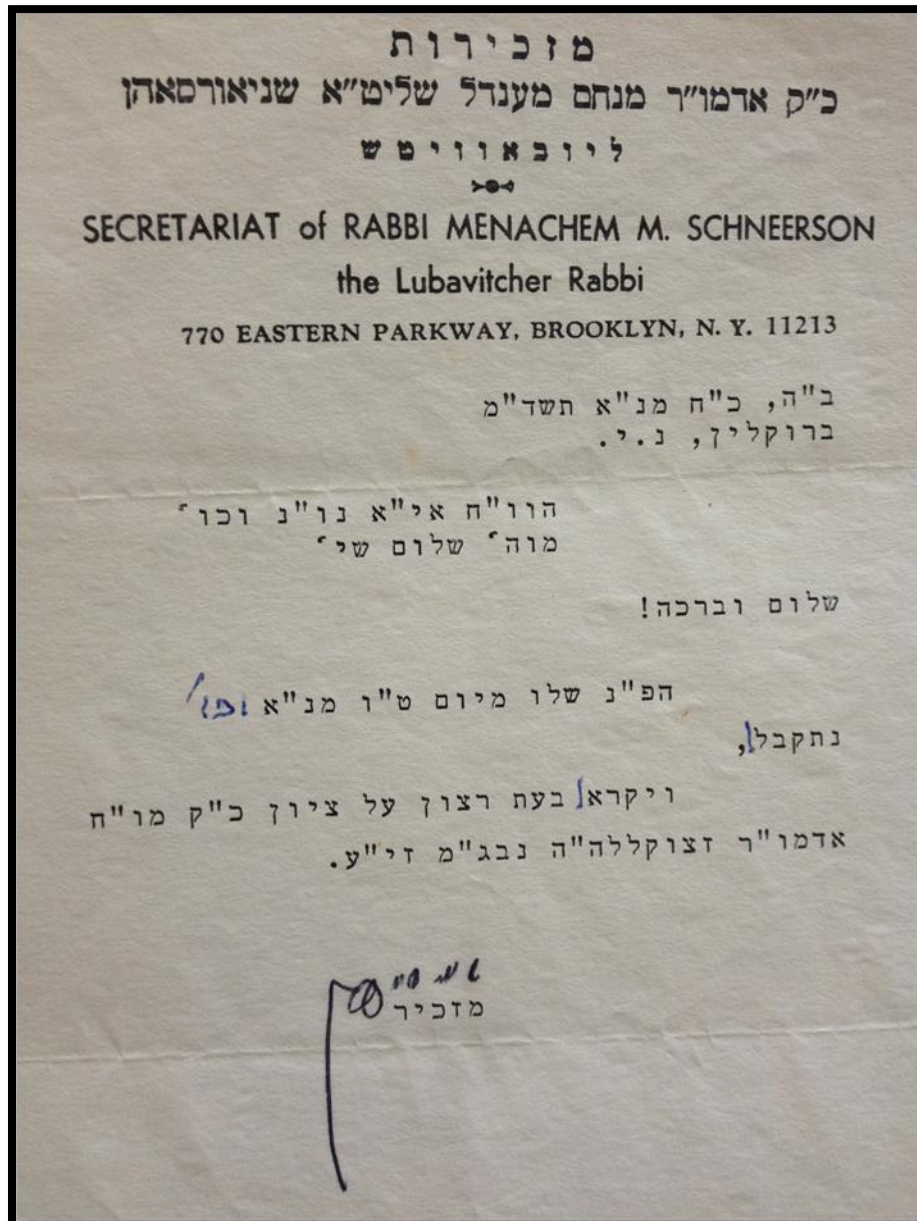

כמה מכתבים לר' שלום שיחי' אואקי

באותו מכתב חותם הרבי בעט ירוק

תשורה מחתונת הר' הת' חיים אברהם שי' וחי' מושקא שתחי' לובעצקי

RABBI MENACHEM M. SCHNEERSON
Lubavitch
770 Eastern Parkway
Brooklyn, N. Y. 11213
493-9250

מנחם מענדל שניאורסאהן
ליובאוויטש

770 איסטערן פארקוויי
ברוקלין, נ. י.

ב"ה, י"ג שבט תשמ"ג
ברוקלין

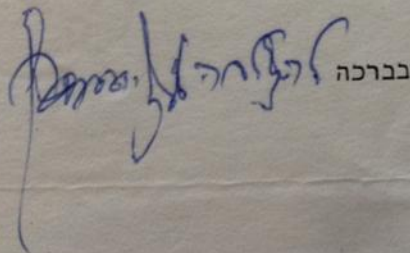
הו"ח אי"א נו"נ כו'
מו"ה שלום שי'

שלום וברכה!

מאשר הנני קבלת המכ',
ודבר בעתו -

בסמיכות לעשירי בשבט, העשירי יהי' קודש,
יום הילולא דכ"ק מו"ח אדמו"ר.

הפ"נ שבמכ' יקרא בעת רצון על הציון הק'
דבעל ההילולא.

בברכה

הוספה

הנהגות ליום ההילולא

עליהם עורר הרבי בכמה הזדמנויות

שלושים ימי ההכנה

בהמשך להמדובר לעיל ע"ד ההכנות ליום ההילולא דכ"ק מו"ח אדמו"ר ביום העשירי ("העשירי יהי קודש") לחודש שבט, החל מ"שלושים יום לפני החג" ההילולא, עשירי בטבת . . יש להוסיף ולזרז ("אין מזרזין אלא למזרזין") ובפרט בהנוגע לענינים דמעשה בפועל, "המעשה הוא העיקר".

. . ומובן, שמצד גודל חשיבות הענין צריכה להיות "הכנה", עד להכנה רבה כאמור, שלושים יום לפני החג.

. . ולכן הצעתי ובקשתי, אשר, במשך כל יום ויום משלושים ימי ההכנה לעשירי בשבט – יוסיף כאו"א, כולל גם קטנים וקטנות, (א) בלימוד התורה, (ב) ובנתינת הצדקה (בהוספה על לימוד התורה ונתינת הצדקה לפני"ז).

ובפרטיות יותר . . בימים אלה יוסיף כאו"א בלימוד התורה – הן בעלי עסק (רוב ישראל) שיוסיפו עוד יותר בקביעות עתים לתורה, הן בכמות הזמן והן באיכות הלימוד, והן (עאכו"כ) יושבי אוהל, שכל ענינם הוא לימוד התורה, הרי בודאי שצריכים להוסיף ביתר שאת וביתר עוז (הן בכמות והן באיכות) בלימוד התורה.

. . וכדאי ונכון, שבמשך שלושים ימי ההכנה אלה, יעבור כאו"א "בחינות" אצל ה"רב" שלו,

. . וזאת למודעי: כל אלו ששמותיהם לא יגיעו לקראת סיום עשרה ימים, וכן לקראת סיום עשרים ימים, ולסיום כל השלושים יום, בעשירי בשבט – הרי, פירוש הדבר הוא, שלא קיימו הנ"ל שלא נבחנו אצל ה"רב" ג"פ במשך שלושים ימי ההכנה.

ויש להוסיף בזה: הצעה הנ"ל היא – לכאו"א, הגדולים עם הקטנים, מאנשי שלומינו, דנשיאינו ממשיכי אדה"ז. כולל – אלו שיצטרפו מחר להיות מאנ"ש. כלומר, ענין השייך לכאו"א מישראל . .

משיחת אור לייב טבת תשמ"ז (ספח"ש ח"א עמ' 243 ואילך)

ללמוד ולסיים עד היארצייט חמשה פרקי משניות

וכמו"כ בנדו"ד – שהענין הכי נעלה שיכולים "אריינכאפן" עד היארצייט, הוא, ההתקשרות אל הרבי, שנעשית ע"י לימוד תורתו והליכה באורחותיו.

ובהתאם לכך – הנני להציע כמה דברים שיעשה כל אחד עד היארצייט:

בנוגע לימוד משניות – יקבל כל אחד על עצמו ללמוד ולסיים עד היארצייט חמשה פרקי משניות, שכן, משנה אותיות נשמה, וחמשה פרקים במשנה הם כנגד חמשה השמות שנקראו להנשמה, נפש רוח נשמה חי' יחידה.

. . וע"י לימוד חמשה פרקי המשניות יתוסף בחיזוק ההתקשרות עם הרבי – לא רק נפש עם נפש (שזה נעשה ע"י לימוד פרק אחד), ולא רק רוח עם רוח (ע"י שני פרקים), ולא רק נשמה עם נשמה (ע"י שלושה פרקים), ולא רק חי' עם חי' (ע"י ארבעה פרקים), אלא גם יחידה ... (כ"ק אדמו"ר שליט"א הפסיק בבכי, ואח"כ סיים): עם יחידה (ע"י חמשה פרקים),

ויתירה מזה – שע"י יחידה, עם היותה רק שם לעצם הנשמה, מ"מ, כיון שנקראת "יחידה" על שם שמיוחדת עם בחי' יחיד, נעשה על ידה גם ההתקשרות והדביקות דהעצם בהעצם.

. . והעיקר – שילמדו המשניות, בע"פ או בפנים, עם ריבוי מפרשים או מעט מפרשים וכו', ויסיימו עד היארצייט, ושלא יצטרכו לעורר ולהזכיר על זה, שהרי בודאי כולם קיבלו זאת על עצמם מתוך חביבות.

משיחת י"ט כסלו תשי"א (תו"מ ח"ב עמ' 125)

לקראת היארצייט ישנן כל אחד את המאמר

והצעה נוספת – בנוגע ללימוד תורתו:

א' שאל במכתב אצל כ"ק מו"ח אדמו"ר כיצד תהי' ההתקשרות שלו אליו מאחר שאינו מכיר פנים,

– השואל לא ראה את הרבי, והי' נדמה לו שגם הרבי לא ראה אותו...

והשיב לו כ"ק מו"ח אדמו"ר שההתקשרות היא ע"י לימוד תורתו ושמירת התקנות וכו'. – הרבי לא אמר לו שיתקשר אליו ע"י עניני מופתים, או ע"י נסיעה אליו, אלא ע"י לימוד תורתו כו'.

ובהתאם לכך הנני להציע שלקראת היארצייט ישנן כל אחד את המאמר (כולו או חלקו) שנתן כ"ק מו"ח אדמו"ר ליום הסתלקותו, ומזמן לזמן, כשנמצא במבוכה, או שישנם אצלו ספקות, או במצב ש"פגע בך מנוול זה" – יחזור במחשבתו מאמר זה.

תשורה מחתונת הר' הת' חיים אברהם שי' וחי' מושקא שתחי' לובנצקי

– בהשיחה די"ט כסלו סיפר כ"ק מו"ח אדמו"ר, שבשנת תר"ף, שנת הפרידה, שבה נפרד מאביו כ"ק אדמו"ר נ"ע, הרבה כ"ק אדנ"ע לדבר עמו אודות המאמר ד"ה והדרת פני זקן שבלקוטי תורה (סוף פרשת קדושים). במאמר זה מבאר גודל המעלה שדברי תורה חקוקים במוחו, שאז, גם בשעה שאינו עוסק בתורה, הקב"ה שוכן עד בקרבו (ולכן צריך לעמוד בפני ת"ח גם בשעה שאינו עוסק בתורה, מפני שדברי תורה חקוקים במוחו).

ועד"ז בענינו: השינון והבקיאות בהמאמר – מלבד התועלת להתקשרות בעת חזרת המאמר, הרי, גם בשאר הזמנים יהי מוחו ממולא בתורתו של הרבי, שבתורה זו מסר הרבי את עצמו ("דער רבי האט זיך אפגעגעבן") לחסידים, ובמילא, נמצא הוא בהתקשרות תמידית עם הרבי, וכלשון הלקו"ת: "בלי שום הפסק ופירוד לעולם אפילו רגע אחד".

ובענין זה לא נוגע כ"כ הכמות, שינון כל המאמר, או (אם מצד איזה סיבה שהיא אינו יכול לשנן כולו) מחצית המאמר; בעיקר נוגע האיכות – שיהיו חקוקים במוחו, אותיות החקיקה, מים חיים, זוחליו, מי מעיין, שמחוברים עם המקור, עצם הנפש...

שיחת י"ט כסלו תשי"א (תו"מ ח"ב עמ' 127)

יוסיף כ"א בנתינת הצדקה

והצעה שלישית שבכל יום ויום עד להיארציית יוסיף כל אחד בנתינת הצדקה.

– כ"ק מו"ח אדמו"ר אמר פעם בשם אביו כ"ק אדמו"ר נ"ע, שכללות הענין דאמירת קדיש אחרי הרביים הוא לא (כ"כ) בתור סגולה עבורם, אלא (בעיקר) עבור אלה שאומרים הקדיש. ועד"ז בנדו"ד, שנתנת הצדקה היא לא בתור סגולה עבור הרבי, אלא עבור נותני הצדקה, שע"ז יתוסף בהתקשרות שלהם.

נתינת הצדקה צריכה להיות מתוך כוונה לקיים מצוה של הקב"ה, אבל, ביחד עם זה, בודאי שפעולה זו תועיל גם לחיזוק ההתקשרות.

(שיחת י"ט כסלו ה'תשי"א – תו"מ ח"ב עמ' 127)

בימי ההכנה נוגע במיוחד חיזוק ההתקשרות

ופשיטא – להזהר שלא תהיי חלישות ח"ו בענין ההתקשרות אל הרבי, היינו, לא רק שלילת הפסק ההתקשרות ח"ו, אלא גם שלילת איזו חלישות עכ"פ בקיום תקנותיו של הרבי וכיו"ב.

. . וענין זה – חיזוק ההתקשרות – נוגע במיוחד בעומדנו בימי ההכנה ליום ההילולא:

הכח והיכולת להצטרף ולהתלוות אל הרבי בעליותיו ביום ההילולא, אינו מצד הכוחות שלנו ("די אייגענע כוחות"), אלא מצד ההתקשרות עם הרבי ("דער פארבונד מיטן רבי'ן").

. . ולפיכך, בעומדנו עתה קודם יום ההילולא נוגע ביותר ענין ההתקשרות, ופשיטא, התנועה דשלילת היפך ההתקשרות ח"ו, לא להיות מנותק ונפרד ("אפגעריסן") ח"ו מהרבי, כמדובר

תשורה מחתונת הר' הת' חיים אברהם שי' וחי' מושקא שתחי' לובעצקי

לעיל, שהבן אינו רוצה שאביו לא יהי' אביו חייו, ועיי' ההתקשרות עם הרבי יכולים להצטרף אל העליות שביום ההילולא.

משיחת ש"פ וארא תשי"ב (תו"מ ח"ד עמ' 278)

לפעול על מנין יהודים במחשבה דיבור ומעשה

היתה הצעה שלקראת י"ט כסלו ישתדל כל אחד לפעול על מנין יהודים במחשבה דיבור ומעשה: במחשבה – ענין מסוים בנוגע לעבודת התפילה, בדיבור – בנוגע לתלמוד תורה, ובמעשה – בנוגע לקיום המצוות.

. . . ובענין זה ניתנה "הנחה" – שבהמנין יכולים לכלול גם קטנים, ע"פ דברי הרא"ש שבהשראת השכינה על עשרה מישראל נכללים גם קטנים.

ובנוגע לפועל:

רבים השלימו – ב"ה – עד י"ט כסלו את הפעולה על מנין יהודים, אבל, יש כאלה שלא השלימו המנין, ויש גם כאלה שאפילו לא התחילו הפעולה בזה.

והעצה לזה – ע"פ דברי כ"ק מו"ח אדמו"ר בביאור הלימוד והוראה מענינו של פסח שני, שאף פעם לא אבוד ("עס איז ניטא קיין פארפאלן"), יכולים תמיד לתקן, אפי' מי שהי' טמא, מי שהי' בדרך רחוקה, ואפילו "לכם" שהי' זה ברצונו, מ"מ, יכולים לתקן, ולא עוד אלא שעושים מזה יו"ט ("יא גאנצער יו"ט מיט א גאנצע שטורעם") כמו פסח ראשון, וכל זה בשביל מיעוט מישראל (שהרי רובו של ציבור אינו נדחה לפסח שני), ועד ליחיד מישראל, כיון שאצל הקב"ה חשוב ויקר אפילו יהודי אחד.

וזהו המוסר השכל בנוגע לענינו – שכל מי שעדיין לא השלים המנין שלו, יכול וצריך להשלים את המנין עד להיארציט ביו"ד שבט (וכל המקדים הרי זה משובח), ולידע שזהו ענין שנוגע להתקשרות עם הרבי (עיי' הליכה באורחותיו) בנפש רוח נשמה חי' ויחידה.

משיחת י"ט כסלו תשי"א (תו"מ ח"ב עמ' 130)

בהמשך להאמור לעיל אודות חיזוק ההתקשרות – יש להזכיר עוד הפעם ההצעה שכאו"א "יגיש" לרבי מנין של יהודים שפעל עליהם במחשבה דיבור ומעשה.

הצעה זו באה על יסוד הידיעה שבודאי יהי' לרבי קורת רוח מזה שכאו"א יפעל על עשר יהודים.

משיחת ש"פ ויגש תשי"א (תו"מ ח"ב עמ' 164)

לפרסם ההכנות המתאימות לכל הקשור עם יום ההילולא

יש לעורר ולפרסם בכל מקום ומקום (נוסף על הפעולות בדי' אמותיו של בעל ההילולא) על דבר ההכנות המתאימות ליום ההילולא, ועל אחת כמה וכמה על דבר ההנהגה המתאימה ביום ההילולא.

תשורה מחתונת הר' הת' חיים אברהם שי' וחי' מושקא שתחי' לובנצקי

משיחת ש"פ בא תנשי"א (תו"מ ח"ב עמ' 164)

לעורר ולפרסם בכל מקום ומקום שיעשו בעוד מועד את ההכנות המתאימות לכל הענינים ומנהגים הקשורים עם יום ההילולא (שכבר נדפסו בפרטיות) – בנוגע לתפלות היום; הוספה בלימוד התורה, כולל לימוד תורתו של בעל ההילולא; הוספה מיוחדת בנתינת הצדקה, וכו';

ועוד וגם זה עיקר: לארגן שביום ההילולא תהיינה התוועדויות בכל מקום ומקום, באופן ד"ברוב עם הדרת מלך" – בכל מקום מתאים לפי תנאי המקום והזמן בכדי שיהי' "ברוב עם" עד כמה שאפשר.

וההכנות לזה בעוד מועד צריכים להיות במיוחד בשנה זו, כאשר יום ההילולא חל בערב שבת, שבו ביום קשה לערוך התוועדות "ברוב עם", כיון שעסוקים בהכנות לשבת. ועד"ז בליל שבת, כיון שצריך לסעוד סעודת שבת ביחד עם בני ביתו וכו', ואפילו ביום השבת – גם זה מוגבל רק לאלו הנמצאים בסמיכות מקום.

משיחות ש"פ בא, ד' שבט תשמ"ח (תו"מ ח"ב עמוד 268)

במשך שבעת הימים יעשו חשבון

דארף דאך זיין דעם חשבון, צי מ'האט געטאן אלץ וואס דער בעל ההילולא פון דעם חודש האט געוואלט, און אלץ וואס ער האט פארלאנגט, וואס וויבאלד אז ער האט דאס געמאנט, איז א סימן אז מ'האט געהאט כוחות אויף דערויף, דארף זיין דער חשבון צי מ'האט אלץ אויסגעפירט (אפילו ניט בעטנדיק קיין כח נוסף),

און דער חשבון דארף זיין א חשבון צדק, ווי עס איז דא דער ווארט פון רבי'ן מהר"ש אז דער אויבערשטער נארט מען דאך זיכער ניט אפ ח"ו, און די וועלט נארט מען אויך ניט אפ, נאר ער נארט זיך אליין אפ, איז דען א קונץ אז א נאר זאל אפנארן א נאר? וואס וויבלאד אז מ'האט דאס אונז דערציילט, איז א סימן אז דאס איז אויך א נתינת כח אז דאס קען אזוי זיין.

. . . איז אזוי ווי עס זיינען געבליבן זיבן טעג, איז ע"ד ווי עס שטייט בנוגע די שבעה ימים שבין ר"ה ליוה"כ, איז פארוואס איז עס דוקא זיבן טעג, ניט מער און ניט ווייניקער, ווייל מ'דארף האבן אלע ימי השבוע, אז זיי זאלן מכפר זיין אויף אלע טעג פון א גאנץ יאר,

עד"ז בנוד"ד – זיינען געבליבן זיבן טעג ביז דעם יום ההילולא, איז אזוי ווי דאס איז דער שנת העשרים להסתלקות, איז מהיושר ונכון וראוי וענין גדול מאד מאד, אז במשך פון די זיבן טעג זאל מען מאכן א חשבון, זונטאג אויף אלע זונטאגיס פון די צוואנציק יאר, צי מ'האט זיך געפירט ווי עס דארף צו זיין, און מאנטאג אויף אלע מאנטאגיס, ועד"ז כל ימי השבוע, מאכן א חשבון אויף די אלע צוואנציק יאר.

ועי"ז וועט מען ארויסגיין פון מצרים, און אין אן אופן פון "וניצלתם את מצרים", אז מ'גייט ארויס בשלימות, וואס דאס וועט זיין בביאת משיח צדקנו.

משיחת ש"פ וארא תשי"ל (שיחות קודש)

העליה לתורה נותנת התעוררות ותוספת כח

וואס מכל האמור לעיל איז מובן, אז די פעולות וואס מען טוט אין דעם שבת שלפני יו"ד שבת דארפן זיין אין אן אופן ווי אן אבר וואס איז ממשיך אור, ד. ה. אז זיי זאלן זיין אין אן אופן אז זיי זיינען ממשיך ברכה אויף די פעולות פון יו"ד שבת

. . וואס די פעולות פון יו"ד שבת זיינען זיי א כלי אויף מקבל זיין אלע ברכות והמשכות וואס קומען ביום זה.

ובפשטות מיינט דאס, אז אין דעם שבת דארפן זיין די החלטות בענין הפעולות פון יו"ד שבת [נוסף אויף די החלטות וואס מ'האט שוין אנגענומען אנהויבענדיק פון ר"ח אן].

און ניט נאר החלטות במחשבה אדער אפילו בדבור, נאר עס דארף זיין עשיי, מעשה בפועל, כפי האפשרי אום שבת.

דער ענין העשיי בנוגע לפועל: ס'איז דא דער ענין התפלה וואס איז דא בשבת, ואדרבה, עיקרו איז בשבת, ווארום די תפילות פון כל ימי החול זיינען נכלל אין שבת, און אין זיי איז דא מעין שבת.

און אויך דער ענין פון "ויקהל משה", ווי עס שטייט אין מדרש: "אמר הקב"ה למשה (דער "רעיא מהימנא"). . עשה לי קהילות גדולות בשבת כדי שילמדו הדורות הבאים אחריו להקהיל קהילות בכל שבת. . ללמוד בהם תורה לרבים", נוסף צו די שיעורים הקבועים וואס זיינען דא אויך בשבת.

וואס דאס איז אויך פארבונדן מיט דעם מנהג וואס איז נתפשט און נתקיים געווארן, אז בשבת שלפני יו"ד שבת איז מען עולה לתורה בתור הכנה צו יו"ד שבת, וואס דאס איז מנהג נכון וטוב, און אויך אט די וואס קענען דאס ניט טאן בפועל (מפני סיבות) – זיינען זיי עולה במחשבה, און "מחשבה טובה הקב"ה מצרפה למעשה", וואס דער ענין העלי לתורה איז כשמו – אז מען איז עולה צו דער בחי' פון תורה.

און די עלי לתורה גיט א התעוררות און א תוספת כח ביתר שאת וביתר עז אין דעם לימוד התורה בימים שלאח"י, זיי אין לימוד הנגלה, און סיי אין לימוד החסידות, וואס עס איז דאך "תורה אחת לכולנה", ווי כ"ק מו"ח אדמו"ר האט זיך געקאכט אין דעם,

און אויך אין דער גדלות פון לימוד ("גדול לימוד"), וואס דאס איז – ווען עס ברענגט צו קיום המצוות – אז דער קיום המצוות זאל זיין בהידור איז אן ענין פון "עליו" ("גדול") אין קיום המצוות עצמם.

וואס דורך די ענינים במעשה אין יום השבת – איז מען ממשיך א ברכה אין די פעולות פון יו"ד שבת.

משיחת ש"פ בא תשמ"א (שיחות קודש)

תשורה מחתונת הר' הת' חיים אברהם שי' וחי' מושקא שתחי' לובעצקי

שבת זה הוא השבת שלפני – ומיני מתברך – עשירי בשבט, יום ההסתלקות-הילולא דכ"ק מו"ח אדמו"ר

ושייכות מיוחדת לשבת זה עם יום ההילולא, שהרי, כבר בשבת מתחילים לעסוק בעניני ההילולא – כידוע פרטי ההנהגות ע"פ מנהג ישראל בשבת שלפני ההילולא, עלי לתורה, וכיו"ב (ינהרא נהרא ופשטיי").

ועאכו"כ ביום הילולא של צדיק, שביום הסתלקותו (ועד"ז ביום ההילולא שלו מידי שנה), "כל מעשיו ותורתו ועבודתו אשר עבד כל ימי חייו" עולים ונכללים למעלה, ו"מתגלה ומאיר בבחי גילוי מלמעלה למטה . . . ופועל ישועות בקרב הארץ".

ובפרט ביום ההילולא של נשיא הדור, ש"הנשיא הוא הכל", ובלשון הרמב"ם "לב כל קהל ישראל" – מובן, שיום ההילולא שלו וההכנות לכך בשבת שלפניו שייכים לכל אחד ואחד שבדור.

וזהו גם היסוד להצעה שבשבת שלפני עשירי בשבט יעלה כל אחד לתורה, שהרי יום ההילולא של הנשיא שייך לכל יהודי, "הוא הכל".

ובפרט בשנה זו שהשבת שלפני יום ההילולא הוא ש"פ בא, והרי ההסתלקות (בשנת תשי"ו) היתה בשבת פרשת בא.

ומזה מובן שהשבת שלפני עשירי בשבט (ובודאי ביום עשירי בשבט) הוא זמן זכאי ועת רצון וצריכים לנצלם כדי להתחזק ב"כל מעשיו ותורתו ועבודתו" של בעל ההילולא, ללכת "בדרך ישרה אשר הורנו מדרכיו ונלכה באורחותיו נס"ו".

משיחות ש"פ בא, ד' שבט תשמ"ח (תו"מ ח"ב עמוד 268)

עמדו הכן כולכם!

ב"ה, ראש חודש שבט, ה'תיש"א.

ברוקלין נ.י.

אל אניש, תלמידי התמימים וכל הקרובים לחסידות וחסידים די בכל אתר ואתר, ה' עליהם יחיו

שלום וברכה!

לקראת בא יום הגדול והקדוש הוא יום עשירי בשבט, יום הילולא של כ"ק מו"ח אדמו"ר זצוקללה"ה נבג"מ זי"ע הכ"מ – הנני לעורר אודות מאמרו שנתן להדפיס ליום ההסתלקות, הוא ד"ה באתי לגני – יו"ד שבט תשי"ו.

אשר בטח תלמדו אותו בליל ויום ההילולא.

תשורה מחתונת הר' הת' חיים אברהם שי' וחי' מושקא שתחי' לובעצקי

ובלשון נשיאנו במכתביו (קונטרס ג, קונטי' לו):

מסוגל הוא היום הזה להתקשר בעץ החיים, אשר כאו"א מאנ"ש יזכה שיאיר עליו ועל כל ב"ב שיחיו זכות כ"ק מו"ח אדמו"ר הכ"מ, אשר מסר ונתן נפשו הק' עלינו להדריכנו במעגלי צדיקי יסוד עולם הוד כ"ק אבותינו רבותינו הק' זצוקלה"ה נבג"מ זי"ע להושע בבני חיי ומזונא רויחא.

אנ"ש ותלמידי התמימים יחיו, התעוררו ובואו לחצרות ה', בבתי כנסיות ובתי מדרשות אל התפלה ואל למודי השיעורים ברבים, והתועדו באהבת רעים לחזק את הלימודים בתמיכת לומדי תורה ועוסקים בעבודת השי"ת.

אנ"ש ותלמידי התמימים, וכל הנוטלים חלק בדרכי החסידים והחסידות עמדו הכן כולכם, אתם נשיכם בניכם ובנותיכם, לקבל ברכת הוי' בשפעת חיים ופרנסה טובה ונחת מיוצאי חלציכם, אשר ישפיע השי"ת לכם ולנו על ידי התעוררות רחמים רבים ממקור הרחמים והחסדים האמיתים, ע"ד מכניסי רחמים, אשר יעורר כ"ק מו"ח אדמו"ר הכ"מ בעל ההילולא, וברוכים תהיו בבני חיי ומזונא רויחא.

מנחם מענדל שניאורסאהן

מכתב לקראת יום ההילולא (אג"ק ח"ד עמ' קמא)

סדר מפורט

ב"ה, ראש חודש שבט, ה'תש"א.

ברוקלין נ.י.

אל אנ"ש, תלמידי התמימים אל המקושרים או השייכים אל כ"ק מו"ח אדמו"ר זצוקלה"ה נבג"מ זי"ע הכ"מ, ה' עליהם יחיו

שלום וברכה!

במענה על שאלת רבים אודות סדר מפורט ביום העשירי בשבט הבע"ל, הוא יום היארצייט של כ"ק מו"ח אדמו"ר הכ"מ, הנני בזה להציע:

בשבת קדש שלפני היארצייט ישתדלו לעלות לתורה.

אם אין מספר העליות מספיק – יקראו בתורה בחדרים שונים, אבל לא להוסיף על מספר הקוראים.

ישתדלו שהמפטיר יהי הגדול שבחבורה – בריצוי רוב המנין – או על פי הגורל.

יבחרו וירימו מי שיתפלל לפני התיבה ביום היארצייט, ונכון לחלק שיתפלל אחד ערבית, שני – שחרית, שלישי – מנחה כדי לזכות בזה מספר יותר גדול של אנ"ש.

תשורה מחתונת הר' הת' חיים אברהם שי' וחי' מושקא שתחי' לובעצקי

להדליק נר שידלק כל המעת לעת. אם אפשר בקל – נר של שעה.

בשעת התפלות ידלקו חמשה נרות.

אחר התפלה (בבקר – אחר אמירת תהלים) ילמוד (יסיים) המתפלל לפני התיבה פכ"ד דכלים ופי"ז דמקוואות. אח"כ יאמר המשנה ר' חנינא בן עקשיא כו' ויאדיר. בלחש – איזה שורות בתניא, קדיש דרבנן.

אחר תפילת ערבית – יחזרו חלק ממאמר דיום ההסתלקות (ד"ה באתי לגני, נדפס בקונטרס ע"ד) בע"פ. ואם אין מי שיחזור בע"פ ילמדהו בפנים. וכן אחר תפילת הבוקר. ולסיימו אחר תפלת מנחה.

בבוקר קודם התפלה – פרק תניא. וכן לאחר תפלת מנחה.

בבוקר קודם התפלה ירים כל אחד תרומה להענינים השייכים לנשיאנו, הוא כ"ק מו"ח אדמו"ר הכ"מ, בעד עצמו ובעד כל אחד מבני ביתו שיחיו, וכן קודם תפלת מנחה.

לאחר תפלת הבוקר וחזרת הדא"ח – יקרא כל אחד פי"ג (כמובן בחגירת אבנט). אלו שזכו להכנס ביחידות או עכ"פ לראות את פני כ"ק מו"ח אדמו"ר הכ"מ – יצייר לעצמו, בעת קריאת הפי"ג, כאלו עומד לפניו. להניח הפי"ג אח"כ בין דפי מאמר, קונטרס וכו' של תורת כ"ק מו"ח אדמו"ר הכ"מ. ולשלחו (אם אפשרי – בו ביום) על מנת לקראותו על ציון שלו.

במשך המעת לעת – ללמוד פרקי המשניות של אותיות השם.

במשך המעת לעת לעשות התועדות.

לקבוע שעה במשך המעת לעת – לבאר לבני ביתו שי' אודות כ"ק מו"ח אדמו"ר הכ"מ ועבודתו אשר עבד בה כל ימי חייו.

במשך המעת לעת – לבקר (אלו הראויים לזה) בבתי כנסיות ובבהמ"ד אשר בעיר לחזור שם מימרא או פתגם מתורתו של כ"ק מו"ח אדמו"ר הכ"מ, לבאר אודות אהבת כל ישראל שלו, להודיע ולהסביר תקנתו ע"ד אמירת תהלים, לימוד חומש עם פירש"י – ובמקומות המתאימים – גם ע"ד לימוד התניא כפי שחלקו לימות השנה. – אם באפשרי לעשות כל הנ"ל מתוך התועדות.

במשך המעת לעת – לבקר (המכושרים לזה) במקום כנוסי הנוער החרדי – ולהשתדל, ככל האפשרי בדרכי שלום, גם במקום כנוסי הנוער שלעת עתה עדיין אינו חרדי – ולבאר להם איך שחיבה יתירה נודעת להם תמיד מאת כ"ק מו"ח אדמו"ר הכ"מ, לבאר להם את אשר תבע מהם והתקוה והבטחון אשר בטח בהם, אשר סוף סוף ימלאו את תפקידם בהחזקת היהדות והפצת התורה בכל המרץ החום והחיות שהם מסגולות הנוער.

* * *

תשורה מחתונת הר' הת' חיים אברהם שי' וחי' מושקא שתחי' לובעצקי

מובן אשר, אם זהו מתאים לתנאי המקום, ימשיכו בכל הנ"ל בימים אשר אחרי היארצייט ובפרט ביום הש"ק שלאחריו.

* * *

והוי' יחיש ביאת גואלנו והקיצו ורננו שוכני עפר, ונשיאנו, הוא כ"ק מו"ח אדמו"ר הכ"מ, בעל ההילולא, בתוכם ישמיענו נפלאות וינהלנו בדרך העולה בית א-ל.

מנחם מענדל שניאורסאהן

הנני בזה: ראה ג"כ מ"כ כ"ק מו"ח אדמו"ר הכ"מ ע"ד היארצייט הראשון של אביו כ"ק אדמו"ר (מהורשי"ב) נ"ע (חכמי ישראל בעש"ט, ע' לג).

יקראו . . אבל לא [להוסיף]: הוראת כ"ק מו"ח אדמו"ר הכ"מ בשם אביו. ועיין שו"ת צ"צ חאו"ח סל"ה.

של שעה: ר"ת ה'קיצו ו'רננו ש'וכני ע'פר.

חמשה נרות . . (יסיים): ראה קונטרס ב' ניסן ה'תש"ח, וה'תש"ט.

בלחש . . בתניא: כך נהג כ"ק מו"ח אדמו"ר הכ"מ.

מכתב לקראת יום ההילולא (אג"ק ח"ד עמ' קמב)

גם השנה יש לעשות כל ענינים אלו

. . עד"ז איז אויך בנוגע צו יו"ד שבט: אז די אלע ענינים וואס דארף געטאן ווערן נאך פאר יו"ד שבט אלס הכנות ליום זה, ועאכו"כ די ענינים וואס דארפן געטאן ווערן ביו"ד שבט עצמו, וועגן וואס ס'איז גערדט געווארן בשנים שלפנ"ז – דארף מען טאן אויך בשנה זו.

און מ'דארף ניט נאכאמאל איבער'חזר'ן וואס די ענינים זיינען, ווארום מ'האט שוין אויך געדורקט. וואס די כוונה אין דעם ריידן איז ניט בכדי מ'זאל האבן נאך עטלעכע שורות צו פארשרייבן אין דער רשימה, נאר בכדי מ'זאל אין דעם אריינקוקן און טאן בפועל ווי דארטן שטייט.

און מ'זאל טאקע דארטן אריינקוקן אינעווייניק, און נישט פארלאזן זיך אז מ'געדעקנט וואס עס שטייט דארטן. ווארום זכרון קען ניט זיין אין יעדער פרט, ובפרט נאך אז דער קולגינקער מישט זיך אריין און העלפט אים פארגעסן וואס ער האט געליינט, וויבאלד אז אים איז דאס מער נוגע ווי אנדערע.

און טאן די אלע ענינים אין אן אופן פון להעלות בקודש – נאכמער וויפל מ'האט געטאן בשנים שלפנ"ז, און אין אן אופן פון "יגעת" וואס דעמאלט וועט זיכער זיין "ומצאת", אז דערפון וועט

תשורה מחתונת הר' הת' חיים אברהם שי' וחי' מושקא שתחי' לובנצקי

ארויסקומען באין ערוך מערער ווי לויט דער יגיעה וואס ער האט אין דעם אריינגלייגט, ווי א מציאה, וואס איז ניט לפי ערך העבודה.

משיחת ש"פ ווארא תשמ"א (שיחות קודש)

להשתטח על ציון

תמי' קצת שלא הי' כאן לא בייט כסלו ולא ביום ההילולא להשתטח על ציון כ"ק מו"ח אדמו"ר, ואף אם אמת נכון הדבר שיש אצלו טעם ותירוץ ע"ז, הנה אין זה נוגע אלא בענין שכר ועונש שלא להענישו ח"ו מה שלא הי' נוכח כאן, אבל ידוע בענין דאונס רחמנא פטרי' – כמאן דעביד לא אמרינן, ובטח האריכות בזה אך למותר.

מכתב מיום ט"ו שבט תשי"ב (אג"ק ח"ה עמ' ריב)

כיון שאין בזה סתירה, יכול להיות הסדר כדאשתקד

וכיון שנשארו חמשה עשר יום עד להיארצייט, יום ההילולא של נשיאינו, ובמענה על שאלת כו"כ אודות הסדר ביום זה – הצעת, שסדר ההנהגה ביום ההילולא בשנה זו יהי' – במידה האפשרית – כפי ההצעה שנכתבה אשתקד, ובדאי יוכלו למלאותה גם בשנה זו.

. . ובפרטיות יותר – הן בנוגע לעלי' לתורה בשבת קודש שלפני יום ההילולא, ועד"ז בנוגע לסדר ההנהגה ביום ההילולא עצמו.

וגם כשיעזור הקב"ה שעד אז כבר תהי' ביאת משיח צדקנו, ומה גם ש"הקיצו ורננו שוכני עפר", והוא בתוכם, יכול להיות עוד לפני זה, ויש כמה ראיות בש"ס ומדרשים שיכול להיות הענין ד"הקיצו ורננו" אצל יחידי סגולה לפני"ז; ובפרט כאשר המדובר בנוגע לנשיא שצריך להוציא את צאן מרעיתו מחושך כפול ומכופל כזה –

אין זה מבלבל לסדר האמור ביום ההילולא, כיון שגם אז יהי' זה יום ההילולא, ומה איכפת ("וואס הארט"?) אם זה באופן למטה מעשרה טפחים או למעלה מעשרה טפחים! – וכיון שאין סתירה בדבר, יכול להיות הסדר כדאשתקד.

משיחת כ"ד טבת תשי"ב (תו"מ ח"ד עמ' 262)

הנהגה שלפני יום ההילולא שייכת לכל דורו

וואס כאן איז אויכעט המקום דערמאנען – און ווי געזאגט פריער מ'דארף ניט איבער'חזרין נאכאמאל די פרטים. בנוגע צו די הנהגות פון יום ההילולא, די הנהגות אין דעם שבת שלפני יום ההילולא, און אין די הנהגה שבכל יום שלפני יום ההילולא איז שייך לכל דורו, וואס ער איז דאך נשיא דורנו, עאכו"כ אין ר"ח פון דעם חודש וואס העשירי בו יהי' קודש, בעשתי עשר חודש באחד לחודש, והולך ומוסיף ואור,

ובקרוב ממש, ו"הקיצו ורננו שוכני עפר" והוא בתוכם.

תשורה מחתונת הר' הת' חיים אברהם שי' וחי' מושקא שתחי' לובעצקי

משיחת ר"ח שבט ה'תשמ"א (שיחות קודש)

שינוי הרגילות

האמור לעיל אודות שינוי הרגילות שייך גם בנוגע להתקשרות אל הרבי:

עומדים אנו בסמיכות ליום היארצייט, שבו נעשית עלי גדולה ביותר אצל הרבי, ובמילא, גם אצל המקושרים אליו, כהבטחתו ששיאי ישראל לא יפרדו מעל צאן מרעיתם.

אלא שלזה צריך הכנה וכלי – עבודת התשובה – שינוי הרגילות, שעייז מתעלים עם הרבי בכל עליותיו, ועוד ועיקר, שזוהי ההכנה לעלי הכי עיקרית – ביאת המשיח.

ועד"ז בנוגע לקיום ברכותיו והבטחותיו של הרבי, שהכלי לזה הוא שינוי הרגילות...

. . והעצה לזה – **לשנות את הרגילות**, וכאמור, אפילו דבר קטן, משהו (כמו הקוץ שלמטה שאינו אלא משהו) בלבד, אלא שעשייתו אינה ע"פ הרגילות אלא יותר מרגילותו, מצד **קבלת עול**, ועייז מתקשרים עם הקוץ שלמעלה, בחינת היחידה של הרבי.

ובלשון הפיוט: "חבוקה ודבוקה בך, טוענת עולך, יחידה לייחדך" – שכדי להיות "חבוקה ודבוקה בך", צ"ל "טוענת עולך", ענין הקבלת עול, ועייז נעשה "יחידה לייחדך".

משיחת ש"פ וארא תשי"א (תו"מ ח"ב עמ' 183)

להצטרף ולהתלוות אל הרבי בעליותיו

ומזה מובן גם בנוגע לענינו – יום ההילולא של כ"ק מו"ח אדמו"ר בעשירי בחודש שבט:

כיון שהעליות ביום ההילולא הן **שלא בערך** – לכן צריכים להשתדל שתהיי אצלנו היכולת והאפשריות ללכת ולהתעלות ("מען זאל קענען מיטגיין") ביחד עם הרבי.

– הרבי סיפר, שפעם אחת כשישב החסיד ר' יעקב מרדכי מפאלטווא עם כ"ק אדמו"ר (מהורש"ב) ני"ע – לאחרי שכבר היו חברים במשך שלושים שנה, פרץ בבכי, באומרו אל כ"ק אדמו"ר ני"ע: במשך שלושים שנה האחרונות – אתם עליתם למעלה מעלה, ואנכי ירדתי למטה מטה!...

ומשמעות הסיפור היתה, שכ"ק אדמו"ר ני"ע קיבל את הדברים **בניחותא**, היינו, שהסכים אל דברי הר"מ, כיון שזאת היתה המציאות...

והגע עצמך:

ר' יעקב מרדכי הי' בעל דרגא, בעל צורה, עובד, ועבודתו היתה בקו המרירות (מצד מרה שחורה), ועם כל זאת, הרי לגבי עליותיו של כ"ק אדמו"ר ני"ע, לא זו בלבד שכל ענינו של הר"מ לא היו בגדר מעלה ("זיינע ענינים האבן ניט געהייסן קיין מעלה"), אלא **אדרבה**, הם היו ענין של מטה!...

תשורה מחתונת הר' הת' חיים אברהם שי' וחי' מושקא שתחי' לובנצקי

. . ומכל שכן בהנוגע אלינו – שלא זו בלבד שהעבודה שלנו אינה בערך לעליותיו של הרבי, שלכן הרי זה ענין ד"אוכס" אלא גם למטה מזה...

וכיון שכן, צריכים אנו להשתדל ביותר שלא לפגר ("ניט אפצוטיין")... אלא להצטרף ולהתלוות ("מיטהאלטן") אל הרבי בעליותיו – עיי'ז שהעבודה שלנו תהי' באופן ד"בכל מאודד", "מאוד שלך" עכ"פ, "אונדזער בלי גבול" (עם היותו באין ערוך אל העליות הבל"ג של הרבי).

משיחת ש"פ וארא תשי"ב (תו"מ ח"ד עמ' 277)

בטח ישתדלו בזה בהתועדות לרבים

ב) בקשר ליום ההילולא השני – יו"ד שבט – הממשמש ובא, הנה בטח ישתדלו בזה בהתועדות לרבים באופן המתאים, וכן גם כן אשר במענה על שאלת רבים, הנה דעתי הוא, שהסדר יהי' בפרטיות כמו שכתבתי במכתב דאשתקד.

מכתב מיום א' שבט תשי"ב (אג"ק ח"ה עמ' קעז)

שמירת יום ההילולא היא פדיון-נפש אל בעל ההילולא

בא' ממכתביו מבאר כ"ק מו"ח אדמו"ר גודל הענין דשמירת יום ההילולא של צדיק בלימוד והתועדות, ובו מספר אודות יום ההילולא ט' כסלו שנת תרנ"ז, שחל בשבת פרשת ויצא (כקביעות שנה זו), ואז אמר כ"ק אדמו"ר (מהורש"ב) נייע מאמר ד"ה והאבן הזאת אשר שמתי מצבה יהי' בית אלקים, ובהתועדות שהתקיימה אז אמר כ"ק אדמו"ר נייע: שמירת יום ההילולא בלימוד תורתו של בעל ההילולא ובעריכת התועדות, היא, פדיון נפש שנותנים לבעל ההילולא.

נקל לשער שאילו היתה האפשרות להכנס עתה אל אדמו"ר האמצעי וליתן לו פדיון, הי' בודאי כל אחד ממהר להכנס ("ער וואלט גארניט געקלערט און וואלט באלד אריין") וליתן פדיון.

וע"פ האמור ישנה האפשרות עתה ליתן פדיון לאדמו"ר האמצעי – בהתועדות שמתקיימת עתה, ובלימוד תורתו (לאחרי ההתועדות, כשכל אחד יחזור לביתו), ללמוד ענין א' מספריו של אדמו"ר האמצעי, בעל ההילולא.

משיחת ט' כסלו תשי"א (תו"מ ח"ב עמ' 105)

האופן שבו נקבע ההילולא של הרבי, הוא בשמחה

ההילולא של הרבי, כ"ק מו"ח אדמו"ר, נקבעה בהשגחה פרטית כפי המתאים לאופן עבודתו: עצבות – אינו שייד כלל, אלא המדובר אפילו אודות שלילת המרירות. האופן שבו נקבע ההילולא של הרבי הוא – בשמחה.

תשורה מחתונת הר' הת' חיים אברהם שי' וחי' מושקא שתחי' לובעצקי

. . . וטעם הדבר – לפי שעבודתו שעבד בה כל ימי חייו היתה גי"כ באופן כזה, לקרב ולהעלות את כל בני ישראל, אפילו ה"בריות", בדרך של קירוב ונועם, מתוך כוונה לפעול את ה"ומקרבו לתורה", לפעול אצלם "לחזות בנועם השם", ולגלות את חלקם בתורה וחלקם במצוות.

משיחת יו"ד שבט תשי"ד (תו"מ ח"י"א עמ' 44)

לערוך "יום ההילולא" – שמחה – ביום ההסתלקות

וכן הוא אצל הצדיקים המגלים פנימיות התורה:

כיון שענינם הי' להמשיך ולגלות פנימיות התורה בנגלה דתורה, ומנגלה דתורה יומשך בחיי היום יומיים, כך שאופן ההנהגה במחשבה דבור ומעשה יהי' ניכר שמדובר אודות יהודי הקשור עם פנימיות התורה, "אילנא דחיי" –

הנה גם בנוגע אליהם נקבע המנהג שיום ההסתלקותם יהי' ענין של "חיים עד העולם", היינו, להמשיך תוספת חיים בכל הענינים, אפילו בעניני העולם,

ובאופן שההמשכה תהי' לא מתוך תנועה של "מיעוט חלבי ודמי", אלא כתורת הבעש"ט על הפסוק "כי תראה חמור שונאך וגו'", שאע"פ שה"חומר" הוא ה"שונא" של הנשמה, מ"מ, צריך להיות "עזוב תעזוב עמו", היינו, לעבוד את ה' לא ע"י סיגופים ותעניות, אלא דוקא ע"י הגוף וכחותיו, ובשמחה.

וזהו אחד הטעמים להמנהג לערוך "יום ההילולא" – שמחה – ביום ההסתלקות של הנשיאים הקשורים עם פנימיות התורה.

והכוונה בזה היא – להמשיך תוספת חיות ותוספת אומץ בכל הענינים דתורה ומצוות, ואח"כ יומשך גם בעניני הרשות, הן בהתנועה ד"קדש עצמך במותר לך", ועוד יותר בהתנועה ד"בכל דרכיך דעהו", שבאכילתו ובשתיתו ובכל עניניו תהי' עבודת ה' מתוך שמחה.

משיחת יו"ד שבט תשט"ו (תו"מ ח"י"ג עמ' 220)

ההתבוננות צריכה לפעול בעניני מעשה בפועל

כמדובר לעיל אז די התבוננות בנוגע צו יום ההילולא דארף פועלין אין ענינים פון מעשה בפועל, ווארום המעשה הוא העיקר – איז בנוגע צו די הוראות וועלכע מ'דארף ארויסנעמען פון דעם יום ההילולא, דארף מען ניט זוכן וואס זיינען געווען די ענינים וואס ער האט געמאנט פון יעדערן און האט געהאפט אז יעדערער וועט זיך עוסק זיין אין זיי.

און וויבאלד אז ער געמאנט די ענינים איז זיכער אז ער האט געגעבן די כוחות אז מ'זאל דאס קענען טאן, און האט געגעבן זיינע ברכות צו די אלע וואס וועלן זיך עוסק זיין אין די ענינים, ביז ברכות אין עניני עולם הזה, וואס "מה להלן עומד ומשמש אף עתה עומד ומשמש" – דארף מען ניט זוכן וואס זיינען געווען די ענינים וואס ער האט געמאנט, ווארום ער האט דאך אליין אנגעוויזן אין זיינע בריוו, און אין זיינע מאמרים ושיחות.

תשורה מחתונת הר' הת' חיים אברהם שי' וחי' מושקא שתחי' לובנצקי

וואס ער האט דאך געמאנט אז אלע ענינים זאלן זיין פארבונדן מיט מעשה בפועל בעוה"ז, אפי' די ענינים פון תומ"צ וואס זיינען העכער פון העלם והסתר פון עוה"ז, זאלן זיי אויך זיין פארבונדן מיט א מעשה בפועל בעוה"ז כפשוטו.

. . ע"פ האמור לעיל איז פארשטאנדיק, אז די התעוררות בנוגע צו עבודת ה' [אין מחשבה דיבור ומעשה, "והמעשה הוא העיקר"], וועלכע מ'דארף נעמען פון היינטיקן שבת.

[אלס הכנה צו עשירי בשבט, "העשירי יהי קודש".] איז פארבונדן (לכל לראש) מיט דעם ענין פון "באר את התורה הזאת":

געבן צו פארשטיין די תורה אין אן אופן אז ס'זאל זיין פארשטאנדיק "בשבעים לשון" (במדינה זו אין ענגליש, ועד"ז אין יעדער מדינה כלשונה).

. . און די הוספה ביתר שאת וביתר עז אין דעם ענין פון "באר את התורה הזאת לאמר" – איז די עבודה המיוחדת וואס דארף זיין אלס הכנה צו "עמדו הכן כולכם" אויף מקבל זיין אלע השפעות וואס כ"ק מו"ח אדמו"ר נשיא דורנו גיט בכלל, ובפרט ביום ההילולא שלו – ווארום דער ענין פון "באר את התורה הזאת לאמר" איז געווען דער אויפטו פון כ"ק מו"ח אדמו"ר.

משיחת ש"פ וארא תשל"ח (שיחות קודש)

הזמן היותר טוב לבקש ולפעול

שאלתי פעם את כ"ק מו"ח אדמו"ר מהו הטעם שאצל חסידי חב"ד נוהגים לומר תחנון ביארצייט של צדיקים (דלא כבפולין), והשיב, שזהו הזמן היותר טוב לבקש ולפעול כו' ("וואו איז דא א בעסערע צייט אויף אויסבעטן"). ויש לומר הביאור בזה – שאצל פולין אין אומרים תחנון, מפני שהעלי' שביום היארצייט אצל הצדיק ש"באמונתו יחי"י פועלת עלי' אצל כל מקושריו, שנמצאים במעמד ומצב שלמעלה מהענינים שצריכים לומר עליהם תחנון (אף שאין זה בדרך פנימיות); אבל חסידי חב"ד, שתובעים מהם פנימיות ועבודה דוקא, רוצים להעלות ("מיטנעמען") גם את הגוף, גוף רחוף ("א אפגעוואשענעם גוף"), ולכן גם אז אומרים תחנון.

משיחת כ' מנחם אב תשי"י (תו"מ ח"א עמ' 172)

התועדות חסידית היא התעוררות רחמים-רבים מיוחדת

דער רבי דער נשיא שרייבט, אז ביום ההילולא איז דער בעל ההילולא מעורר רחמים רבים פאר די חסידים מיט זייערע ווייבער מיט די קינדער, נאר דאס איז א התעוררות רחמים רבים כללית, די חסידים וואס מאכן דעמאלט א קביעות עתים אויף לימוד התורה, מתורתו של בעל ההילולא, מיט א חסידישע פארבריינגען, איז דאס א התעוררות רחמים רבים מיוחדת, ווארום דאס איז דער פ"נ וואס דער חסידים דערלאנגען דעם בעל ההילולא.

משיחת אור לכ"ד טבת תשכ"ג (תו"מ חל"ו עמ' 53)

שבת שלאחרי יום ההילולא

תשורה מחתונת הר' הת' חיים אברהם שי' וחי' מושקא שתחי' לובעצקי

בשעת עס קומט דער שבת שלאחרי יום ההילולא – ווערט דעמאלט דער "ויכולו" מלשון שלימות אין דעם שלימות גופא פון דעם יום ההילולא – תכלית השלימות שבתכלית השלימות.

דער לימוד דערפון צו כל אנשי דורנו :

פון דעם שבת שלאחרי יום ההילולא . באקומט יעדער איד פון דעם דור אנשים נשים וטף, כוחות צו מוסיף זיין באופן חדש ושלא בערך אין זיין עבודה, בלימוד התורה, קיום המצוות בהידור, ועבודת התפלה. ובכללות – די שלושה עמודים שעליהם העולם עומד, תורה, עבודה (תפלה) וגמילות חסדים (וועלכע זיינען כולל כל המצוות וכל עניני עבודה).

ובמיוחד אין דער עבודה המיוחדת פון דעם בעל ההילולא – הפצת התורה והיהדות בכלל, און הפצת המעיינות חוצה במיוחד, ביז אין חוצה שאין חוצה ממנו, כולל דורך מתרגם זיין חסידות בלשון עם ועם..

משיחת ש"פ בשלח תשמ"ז (ספה"ש תשמ"ז ח"א עמ' 316)

יערכו כנסים אלו בשבוע שמתברך מהשבת דההילולא

ענין נוסף שצריכים להדגיש בבואנו מיום ההילולא, ובפרט בקשר לאורחים שהגיעו לכאן לקראת יום ההילולא, ומתכוונים לחזור למקומותיהם. ובהקדים :

מכיון שנשיא הדור (בעל ההילולא) – אחד הוא, "דבר אחד לדור", וביחד עם זה "הנשיא הוא הכל", "לב כל קהל ישראל" – הרי מובן, שענינו – לכל לראש – שבו ועל ידו מתאחדים כל בני דורו [ובפרט ההולכים בדרכיו ואורחותיו] ונעשים למציאות אחת – "הכל הוא הנשיא".

וענין זה מתעורר ומתגלה ביותר – כאשר כו"כ מישראל מתאספים ובאים ממקומות שונים, כדי להיות בצוותא ביום ההילולא של נשיא הדור, היחיד ומיוחד שבדור.

ולכן, כאשר כאו"א מתכוון לחזור למקומו, למדינתו, לעירו ולשכונתו – זקוקים להשתדלות מיוחדת שהתאחדות שהיתה ביום ההילולא תהי' באופן ש"פעולה נמשכת", גם כאשר נפרדים – בגשמיות – איש איש למקומו.

וענין זה נפעל ע"י התבוננות ומחשבה במהותה של פרידה זו – שאינה אלא ענין חיזוני בלבד, מצד הגוף הגשמי, אבל מצד הנשמה [עיקר מציאותו של יהודי] – נמצאים תמיד במצב של התאחדות, ומכיון שכן, הרי "במקום שמחשבתו של אדם שם הוא נמצא", היינו, שגם כאשר כאו"א חוזר למקומו – הרי לאמיתתו של דבר נמצאים כולם במצב של התאחדות.

ובפרט כאשר התאחדות זו (שמצד הנשמה כו") באה לידי ביטוי במעשה בפועל – עי"ז שכולם מוסיפים בלימוד תורתו של בעל ההילולא [בהוספה על השיעורים הקבועים בתורה] ובקיום מעשים טובים בהתאם לציוויים והוראות של בעל ההילולא [בהוספה על כללות הענין דקיום המצוות], היינו, שלמרות שכאו"א נמצא במקומו הוא, מתאחדים כולם באותו ענין של מעשה בפועל.

תשורה מחתונת הר' הת' חיים אברהם שי' וחי' מושקא שתחי' לובעצקי

וכדי להוסיף עוד יותר בענין האחדות – הנה מזמן לזמן צריכים להתכנס ולהתאסף יחדיו, כדי ללמוד יחד ענין בתורתנו של בעל ההילולא, ולהחליט ביחד החלטות טובות בנוגע למילוי שליחותו של בעל ההילולא בהפצת התורה והיהדות בכל מקום שידו מגעת, ובאופן ד"איש את רעהו יעזרו" – בכל ענינים אלו.

ובהתאם לכך – יש להשתדל בעריכת "כנסים" בהקדם האפשרי למועד חזרת כאו"א למקומו, כדי לקצר את משך זמן הפרידה הגשמית (עד מועד ה"כנס") כל האפשרי, ומה טוב – ש"כנסים" אלו ייערכו במשך השבוע שמתברך מיום השבת דיום ההילולא, ש"מיני" מתברכין כולהו יומין".

אור לייג שבט תשד"מ (תו"מ ח"ב עמוד 890)

חן חן על השתתפותכם בשמחתינו